

HỘI NGHỊ VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

 Cảm ơn, Anh Orman. Cảm ơn anh nhiều. Ồ, chúng ta vui mừng được trở lại đền tạm lần nữa sáng nay. Chỉ giọng khàn khàn một—một chút; chúng ta đã trải qua một khoảng thời gian thật là tuyệt vời như vậy tuần này. Đây là một tuần lễ vô cùng phước hạnh đối với tôi. Và tôi chắc rằng, nó cũng phước hạnh, đối với anh chị em, nhiều người trong anh chị em ở đây. Nhiều người đã được nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đó là mục đích của chúng ta trong buổi nhóm này. Và lý do mà tôi đã không thông báo nó, ra một cách rộng rãi, là vì—vì không đủ chỗ cho nhiều người. Hiểu không? Chúng ta chỉ...Đêm này qua đêm khác, nhiều người phải quay về, đó là những người địa phương của chúng ta. Và chúng tôi chỉ muốn nói đến bày chiên của chúng ta ở đây.

² Và về khoản tiền đóng góp ngay bây giờ ở trong các thùng, khoản đó được dành cho dân sự địa phương của chúng ta. Cách mà...Đó là điều cần trong hội thánh chúng ta. Khoản này như thường lệ dành cho trường Chúa Nhật. Hiểu không? Và họ... Dĩ nhiên, nếu có ai cần giúp đỡ trong cách đó, chúng ta sẽ—chúng ta sẽ chắc chắn rằng số tiền này sẽ được mang đến cho những người có nhu cầu. Chúng ta thấy những gia đình, trong thành phố này, mà chẳng có gì, sẽ chẳng có thứ gì cho lễ Giáng sinh cả. Họ phải phụ thuộc vào hội thánh này. Và vì vậy, với cách đó, ờ, nó sẽ—nó sẽ hành động cho mục đích đó. Một trong những chấp sự, chỉ nói mục đích của nó là như vậy, hay là người chị em ở sau đó sẽ đảm trách điều ấy.

³ Bây giờ tôi nghe sáng nay chúng ta đã có buổi lễ làm phép báp-têm rồi. Họ đã nói với tôi điều đó, đúng không? Ồ, thế thì, chúng ta cũng sẽ có một lễ báp-têm nữa tối nay, vậy, thế thì, hai buổi lễ. Vì vậy chúng tôi cho là...Hoặc, ít nhất, phải để cho hồ báp-têm được đầy nước, ngay sau buổi nhóm, tối nay, sẽ có một buổi lễ báp-têm khác nữa.

⁴ Và một số người trong họ, họ đã nói, sẽ phải chịu phép báp-têm. Cho nên Billy đã chạy lên, cách đây vài phút, và bảo tôi, nói rằng, “Đừng về liền, bởi vì Anh Neville phải làm báp-têm, trước

tiên.” Và nói, “Đã có nhiều người ở đó phải đi về, ngay lập tức. Và họ đã không biết chắc sáng nay chúng ta sẽ làm lễ báp-têm.”

5 Hãy nhớ, cái hồ này luôn luôn được mở ra. Luôn luôn, bất cứ lúc nào, bất cứ giờ nào ngày hay đêm, sẵn sàng cho phép báp-têm. Những mục sư truyền đạo khác đã đến đây, sử dụng cái hồ này để làm phép báp-têm, vì vậy chúng tôi rất vui mừng vì điều đó.

6 Cách đây đã lâu ở đây, giáo hội Giám Lý Park, tôi đã lên đó vì có một—một buổi nhóm để giảng trong buổi nhóm. Và một anh em yêu dấu đã nói rằng, “Tôi đã đến chỗ của Anh Branham ngày nọ, để sử dụng cái—cái...” Nói, “Cái đó anh gọi là gì nhỉ?”

7 Tôi nói, “Sẽ khó cho một người Giám Lý để nói, ‘Hồ báp-têm.’” Họ chỉ dùng một cái xô nhỏ ở đó, họ rảy nước, anh chị em biết, chỉ một vật dụng nhỏ đặt trên đó. Tôi nói, “Thật là một từ ngữ quá khó cho người Giám Lý để nói rằng, ‘Hồ báp-têm,’” tôi đã nói.

8 Anh ấy nói, “Chúng tôi thích có một cái như vậy ở gần đây. Tôi phần nào tin vào điều đó.”

9 Cho nên, hãy nhớ, dù là người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, bất cứ ai mà muốn sử dụng nó, thì cứ việc đến. Nó được mở, nước thoải mái.

10 Và chúng ta có một que nhỏ, của một que nhỏ, nóng chúng tôi đặt xuống trong đó, cố gắng làm cho nước ấm lên. Nhưng, tôi nói cho anh chị em biết bây giờ, nó không làm ấm lên. Đó là nước lạnh nhất tôi từng thấy trong đời. Và tôi đã làm phép báp-têm, nhiều lần, nơi mà tôi phải lấy chân và đá vào băng tuyết trên con lạch, như thế, để làm báp-têm cho họ. Và rồi trở về nhà, cố gắng đi đến chỗ tôi phải ở lại, thay áo quần của tôi. Và áo quần tôi đông đá trên người tôi, mà phải bước đi. Tôi thật sự hầu như không thể bước, ống quần của tôi thật cứng, để bước đi. Và nó không lạnh như ở chỗ này. Đó là nước lạnh nhất mà tôi từng thấy trong đời. Tôi thật chưa bao giờ thấy có nước nào lạnh như thế.

11 Anh Kelly, nó hầu như đông cứng tôi đến chết, mỗi lần tôi bước vào trong đó. Và vì thế sau khi...[Chị Kelley nói, “Nếu như anh đang cảm thấy dễ chịu, nó không là gì.”—Bt.] Đúng vậy. Khi

nào anh chị em cảm thấy khỏe, thì nó không. Chị Kelley nói, “Khi nào anh chị em cảm thấy khỏe, thì việc đó chẳng là gì.”

¹² Chúng ta thật vui mừng vì nhóm người vui vẻ này, pha trộn ở đây, đến từ nhiều loại giáo phái khác nhau. Thật là chỉ con cái Đức Chúa Trời họp lại với nhau. Có nhiều người ở đây là Giám Lý, Báp-tít, Nazarene, Hành hương Thánh, Công giáo, Chứng Nhân Giê-hô-va, Khoa học Cơ-đốc, Ngũ Tuần, mọi thứ họp lại cùng nhau.

¹³ [Người nào đó nói, “Thậm chí có một người Do Thái.”—Bt.] Thậm chí có một người Do Thái. Ngợi khen Chúa vì điều đó. Cảm ơn anh chị em. Chúng ta rất vui vì người Do Thái. Vâng, thưa quý vị. Nếu đã—nếu đã không có người Do Thái, tôi không biết chúng ta có thể ở đâu. Đúng vậy. Vậy thì, thật là tốt.

¹⁴ Đó là cách Thiên đàng hầu đến, chính xác, vì Thiên đàng sẽ là tất cả các hệ phái khác nhau nhóm họp lại. Và đó là lý do chúng ta đang ngồi với nhau tại các nơi trên Trời.

¹⁵ Này, Doc, điều đó hơi tâm lý một chút. Tôi biết nó là thế. Anh ấy... Tôi đã không xếp gọn nó lại. Sáng hôm nay, hơi bị khàn khàn một chút, tôi sẽ sang số hai, sau một lát, và để khởi hành, anh chị em biết, khi tôi bắt đầu, tôi nghĩ vậy.

¹⁶ Bây giờ, tôi có một vài câu hỏi được đưa đến trong tối hôm qua, liên quan đến buổi nhóm. Nếu Chúa muốn, tôi sẽ trả lời thật nhanh, tối hôm nay, trước khi chúng ta có buổi—buổi nghe giảng thường lệ, tối nay. Và vì vậy—vì vậy chắc chắn đến, tối nay, nếu anh chị em có thể. Và nếu Chúa muốn, tôi muốn giảng về một đề tài rất quan trọng, trong sự bế mạc của đợt nhóm phục hưng tối nay, theo như chúng ta biết, trừ khi Đức Thánh Linh sẽ dẫn dắt đi xa hơn.

¹⁷ Dĩ nhiên, nhiều anh chị em, sẽ phải trở về nhà, ngày hôm nay, hay sau buổi nhóm này, có lẽ, sáng nay. Chúng tôi muốn nói chúng tôi biết ơn anh chị em, rất nhiều. Và chúng tôi muốn chúc anh chị em một Giáng Sinh vui vẻ và điều tốt nhất trong Năm Mới. Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em và ban cho anh chị em những điều mới mẻ, ngày càng dư dật hơn với Sự Sống mới mà

anh chị em đang khao khát và tìm kiếm. Đó cũng là điều chính tôi, đang làm, đang khao khát nhiều hơn về Đức Chúa Trời.

¹⁸ Có một vài câu hỏi khác. Có...Tôi vừa vào vài phút ở trong phòng, ngay lúc đó, họ đã đưa cho tôi. Và một anh em nào đó đã đưa cho con trai tôi, tối hôm qua, mấy câu hỏi. Và tôi đã không có cơ hội để đề cập đến chúng, bởi vì tôi đã để trong túi, và đã quá muộn.

¹⁹ Và một vài câu hỏi gắn liền lại lần nữa với Ma-thi-...hay Hê-bơ-rơ 6:4. Chị Mammie vừa nói, cách đây vài phút, rằng chị rất vui vì hiểu được vấn đề, bởi vì chị đã hỏi những câu hỏi tương tự, cách đây đã lâu. Đó là một vấn đề rất, rất đáng chú ý. Nhưng tôi tin chắc hết thấy anh chị em đều hiểu nó, vấn đề là gì. Tôi hy vọng anh chị em hiểu. Đó không phải là một Cơ-đốc nhân được đầy dẫy Thánh Linh.

²⁰ Nếu anh chị em mở ra đến Hê-bơ-rơ 10, anh chị em sẽ thấy rằng ông đã nói ở trong đó, nó khác hẳn, thế thì ông đang nói, tội không thể tha thứ, *đối với Cơ-đốc nhân*, nhưng đây là, hay là, *đối với người được đổ đầy*, nhưng đây là người mà là một tín hữu lưng chừng mà thật sự đã nếm biết.

²¹ Chúng ta thấy họ trong tất cả các giáo hội. Chỉ đến với giáo hội, và, ô, họ thích điều Chúa làm, nhưng họ sẽ không bao giờ tham dự vào đó. Họ thích xem người nào đó được chữa lành, nhưng họ sẽ không hề nỗ lực đi ra và cầu nguyện cho người đau, và thăm viếng nơi bệnh viện, hay làm điều gì đó đúng, đầy, đại khái như vậy. Anh chị em thấy loại người đó. Họ đã nếm biết. Họ đã nhìn thấy. Giống như tôi đã nói, dòng dõi của Ca-in, dân Ca-na-an, hay là...

²² Dân Y-sơ-ra-ên, lúc họ đang đến gần Ca-na-an, họ gần bước vào rồi. Họ đã đi ở đó, xa đủ để nếm được những trái cây nơi vùng đất hứa, nhưng họ nói, “Ồ, chúng ta—chúng ta không thể. Chúng ta—chúng ta không thể thực hiện được điều đó.” Nhưng Giô-suê và Ca-lép biết họ có thể làm được điều đó, bởi vì họ có lời hứa của Đức Chúa Trời.

²³ Và đó cũng là điều Phao-lô đã cố gắng nói đến, liên hệ đến việc người ta đã đến gần Nó, rất gần, nhưng họ không chịu đặt

tay vào trên Nó, chính họ. Họ chỉ nói, “Ồ, tôi—tôi đi nhà thờ, những giáo hội. Tôi đi đến—đến một giáo hội thánh khiết, giáo hội Ngũ Tuần. Tôi đi đến nhà thờ *này*.”

“Nhưng anh chị em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh chị em tin chưa?”

“Ồ, không. Tôi chưa nhận lãnh được điều đó.” Thấy không? Thế đó.

²⁴ Nhưng một tín hữu chân thật không thể yên nghỉ cho đến khi người đó đi vào ở đó trong Nó. Người đó chỉ phải đi ra khỏi chỗ kia để bước vào trong Nó. Hiểu không?

²⁵ Chỉ kiểu như một—một người lưng chừng, vậy thì, đó là người mà Phao-lô đang nói đến.

²⁶ Tuy nhiên, bây giờ, sáng hôm nay, đó là một Sứ điệp Phúc âm như thường lệ dành cho buổi sáng, ý Chúa, đã ban cho tôi có giọng nói đầy đủ.

²⁷ Vì vậy tôi nghĩ đó là những sự thông báo. Tôi không chắc chắn lắm, nhưng tôi nghĩ là thế, theo như tôi biết. Và Anh Neville sẽ thực hiện phần còn lại của chúng.

²⁸ Và tôi muốn tất cả anh chị em đều biết, nếu anh chị em theo cách này... Những anh chị em mà phải về nhà, bây giờ, và không thể ở lại trong buổi nhóm tối nay, tôi muốn anh chị em biết. Nếu anh chị em ở gần đây, bất cứ lúc nào, tôi ao ước được như vậy, anh chị em đến và nghe mục sư của chúng tôi. Chúng tôi có một mục sư chân thật tại đền tạm này, Anh Orman Neville. Tôi không nói điều đó bởi vì anh đang ngồi ở đây. Tôi đã biết anh trong nhiều năm. Và anh không hề thay đổi, một tí nào. Anh vẫn là Orman Neville, một đầy tớ của Chúa. Anh chị em có thể tin cậy anh. Một thầy giảng đạo tuyệt vời, trung tín, trung thành. Tôi ngồi phía sau đó...

²⁹ Và tôi đã nghe nhiều nhà truyền đạo, trên khắp thế giới, giảng dạy. Nhưng đôi khi người đó giảng những điều làm cho tôi ngạc nhiên, tôi nói với anh chị em, chỉ muốn thuyết phục anh chị em, bằng—bằng những điều nhỏ bé ấy mà người đó sử dụng. Tôi nói với anh chị em, mỗi lần tôi đến, tôi mang... Tôi thu nhận được khoảng mười lăm bài học từ bài giảng của anh, khi tôi—khi

tôi đến, viết nó xuống. Về nhà, “Ô, chao ôi, điều đó há sẽ không làm thành một sứ điệp sao! Ô, chao ôi, điều đó há sẽ không làm thành một sứ điệp sao!” Và chỉ viết xuống.

³⁰ Cho nên hãy đến và nghe Anh Neville của chúng tôi, và cộng tác với dân sự của chúng tôi. Họ là những người nghèo, thật nghèo. Nhưng họ yêu mến Chúa, và họ sẽ yêu mến anh chị em. Và vì vậy chúng tôi vui mừng vì sự có mặt của anh chị em với chúng tôi, và nguyện xin Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho anh chị em.

³¹ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu giây lát trước khi chúng ta đến với Lời.

³² Lạy Chúa nhân từ, chúng con giờ này đến thật tôn kính như chúng con biết cách đến như thế nào. Chúng con đến trong Danh Chúa Jêsus, tin điều mà Ngài đã hứa với chúng con, qua Ngài, rằng Ngài sẽ nghe bất cứ điều gì chúng con cầu xin Ngài trong Danh Ngài. Và chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ thực hiện đây là một sự thăm viếng với chúng con ở đây sáng hôm nay.

³³ Chúng con muốn cảm ơn Ngài từ trong đáy lòng chúng con, vì những gì Ngài đã làm cho chúng con trong tuần lễ vừa qua này. Nhiều tấm lòng buồn bã đã trở nên vui mừng. Nhiều người đã kinh nghiệm được niềm vui. Và nhiều người đã bị lộn xộn, trong Lời, thì bây giờ đang la lên sự chiến thắng qua Chúa Jêsus Christ. Chúng con cảm ơn Ngài vì tất cả những điều này.

³⁴ Và chúng con nguyện xin, Chúa ôi, rằng ngày hôm nay sẽ là một lần nữa mà Ngài sẽ viếng thăm dân sự của Ngài. Chúng con đang nhóm lại ở đây, trong tất cả, nhiều kiểu khác nhau, con muốn nói, về những giáo hội giáo phái. Một số người có niềm tin khác biệt, có lẽ có những sự bất đồng một cách thân thiện dựa trên lời Kinh Thánh, nhưng đó không phải là một cản trở, chút nào, thậm chí với một người chị em Do Thái đã đưa tay mình lên. Chúng con được nhóm lại trong các nơi ở trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus.

³⁵ Chúng con cầu nguyện rằng, ngày hôm nay, Thánh Linh của Ngài sẽ được tuôn đổ trên chúng con một lần nữa. Xin ban cho chúng con một phép báp-têm tươi mới, sáng hôm nay, Chúa ôi,

hay một sự đổ đầy tươi mới. Và chúng con cầu xin Ngài chữa lành cho những người đau, kẻ bệnh, những người đang có nhu cầu. Đây là một người đàn ông ở đây đang ngồi trên xe lăn, những người khác ngoài kia, có lẽ, bị đau tim, một số bị ung thư. Họ sắp chết, Chúa ôi. Và những bác sĩ quý báu trong vùng chúng con đã chẩn đoán được những ca bệnh của họ và đã can thiệp vào nó hết khả năng của mình, và có lẽ đã bằng phẫu thuật, và ma quỷ vẫn còn cầm giữ căn bệnh ở đó. Nó đã quyết định cướp đi mạng sống của họ. Và nó đã...Họ có thể đã mổ xẻ ở đâu đó với con dao mổ và bằng những bàn tay mềm mại của họ, để cố giúp đỡ người đó, nhưng con quỷ đó sẽ dồn đẩy căn bệnh đến một góc nhỏ khác và ở đó lại tái phát. Vì hẳn rất giỏi lẫn trốn bác sĩ. Nhưng, Đức Chúa Trời ôi, hẳn không thể nào trốn khỏi Ngài. Ngài biết hẳn đang ở chỗ nào. Và với Lời của đức tin và Năng quyền Ngài, hẳn sẽ phải dời đi. Và chúng con cầu xin Ngài, ngày hôm nay, Đức Chúa Trời ôi, để Ngài sẽ khiến cho tất cả ma quỷ lia khỏi dân sự, hầu cho họ được mạnh khỏe, và vui hưởng phước hạnh của Chúa là Đức Chúa Trời chúng con. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³⁶ Giờ này, có nhiều chiếc khăn tay đang đặt tại đây. Và chúng ta sẽ cầu nguyện trên chúng. Và nếu anh chị em không có cái khăn nào ở đây, và anh chị em mong ước có một cái, ờ, anh chị em cứ viết thư cho chúng tôi ở đây ở hộp thư số ba hai năm, và chúng tôi sẽ lập tức gửi nó đến cho anh chị em. Điều đó được tìm thấy trong Sách Ê-bơ-rơ, trong Sách của—của Công vụ, chương thứ 19, chỗ chúng ta lấy những chiếc khăn hoặc tạp dề từ nhiều người, để cầu nguyện cho chúng.

³⁷ Chúng ta hãy lật ra, sáng hôm nay bây giờ, trong lời Kinh Thánh, tới Sách Ê-sai, chương thứ 1. Ê-sai 1, trong khi chúng ta đọc một phân đoạn Kinh Thánh.

³⁸ Và trong khi các bạn đang lật tới Sách này, để theo dõi chúng tôi đọc, chúng tôi muốn nói một vài điều cho buổi nhóm chữa lành sắp đến.

³⁹ Bây giờ, chúng ta không cố gắng nói rằng chúng ta làm nên sự chữa lành Thiên liêng, ở đây, là điều chính yếu, bởi vì sự chữa lành Thiên liêng là điều thứ yếu. Và anh chị em có thể

không bao giờ xem sự chính yếu là thứ yếu. Nhưng chúng ta tin rằng trong chức vụ của Chúa Jêsus Christ, tám mươi sáu phần trăm của nó, là sự chữa lành Thiêng liêng. Và thu hút sự chú ý của dân chúng bằng sự chữa lành Thiêng liêng, đem lại sự nhận thức rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Và người ta...

⁴⁰ Ngài phán, “Nếu người không thể tin Ta là đấng đó, thì hãy tin những việc Ta làm. Ví bằng Ta không làm những việc của Cha Ta, thì các người đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm các công việc của Cha, và các người không thể tin Ta, thì hãy tin các công việc.”

⁴¹ Thấy đó, như một Người, Ngài đã làm cho chính Ngài là Đức Chúa Trời. Trên thập tự giá, hay là, ngay trước thập tự giá, họ đã nói với Ngài, “Chúng tôi không ném đá Ông vì những việc lành Ông đã làm. Nhưng chúng tôi ném đá Ông bởi vì Ông là một người, mà làm nên Minh thành Đức Chúa Trời.” Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là vậy. Đức Chúa Trời ở trong Ngài. Và vì vậy, thế thì, Ngài đã phán, “Nếu các người không thể tin Ta, hãy tin những việc mà Ta làm.” Hiểu không? “Chỉ tin những công việc, vì chúng là của Đức Chúa Trời.”

⁴² Ồ, bây giờ, ngày hôm nay cũng vậy. Không có một người nào trên đất là Đức Chúa Trời. Chắc chắn không. Chúng ta thấy đều là những con người, mỗi người đều được sanh ra trong tội lỗi, hoài thai trong sự gian ác, đến với thế gian đang nói dối. Nhưng như chúng ta đã hiểu vấn đề một cách rất rõ ràng tuần này, cho thấy rằng Đức Chúa Trời đã từng sống *trên* tạo vật của Ngài, bởi vì có tội lỗi. Ngài đã sống *với* tạo vật của Ngài, trong hình dạng thân thể, Chúa Jêsus Christ; cắm trại của Ngài với chúng ta, ngự giữa chúng ta, “trở nên xác thịt,” với chúng ta, để chịu đựng tội lỗi và đau đớn, thống khổ, và những điều mà chúng ta phải chịu. Rồi Ngài thánh hóa một Hội thánh để Ngài có thể ngự *vào*. Vậy đó là Đức Chúa Trời ở trên chúng ta; Đức Chúa Trời ở với chúng ta; Đức Chúa Trời ở trong chúng ta.

⁴³ Chúa Jêsus phán, “Vào ngày đó, các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; và Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.” Và anh chị em thấy ở đó, đó là Đức Chúa Trời làm việc qua đó. Vì vậy, khi một người chịu đầu phục Đức Thánh Linh hoàn toàn, và phát ngôn, thì đó không phải là người ấy đang nói.

44 Tôi biết được điều đó bởi kinh nghiệm. Theo kinh nghiệm của tôi với Đấng Christ, tôi nhận ra nhiều lần mà—mà Ngài cho phép tôi đầu phục Ngài, đến nỗi tôi không còn biết mình đang nói gì nữa. Và tôi hẳn đã không nói điều đó, vì điều gì trong thế gian, nhưng chính Ngài đã nói điều đó.

45 Hattie đang ngồi ở đằng sau kia, quý cô. Ngày nọ, khi chức vụ mới này, mà tôi tin sẽ đến trong sáng hôm nay. Và tất cả anh chị em đã nghe về điều đó. Và khi chúng ta đang ngồi...Và có ít nhất tám đến mười người, ngay ở đây lúc này, đã có mặt vào lúc đó. Và khi Đức Thánh Linh quay sang người phụ nữ kia và bảo cô hãy xin bất cứ điều gì cô ao ước, và điều đó sẽ được ban cho cô. Anh chị em nghĩ có phải tôi sẽ phải nói điều đó không? Nếu tôi có thể, tôi sẽ nói điều đó ngay giờ này. Nhưng tôi đã không thể nói điều đó. Và tôi đã run rẩy, tôi đã quá yếu. Anh Banks Wood, đang đứng đằng kia, đã ngồi bên cạnh tôi. Và mồ hôi vã ra ướt cả đôi bàn tay tôi, và tôi đã thật yếu đuối đến nỗi tôi đã đứng lên và trở về nhà. Điều đó làm cho tôi kinh hãi rất nhiều. Nhưng người phụ nữ đã cầu xin một điều lớn nhất mà bất cứ ai đều có thể cầu xin, và đã nhận lãnh được nó. Đấy, đó là Đức Chúa Trời. Đó không phải là con người. Con người không thể nào làm được những điều đó.

Chúa Jêsus đã phán với cây, “Không còn ai ăn trái của mày nữa.”

46 Và các môn đồ, vào ngày hôm sau...Thật nhanh chóng, nó đã bắt đầu bị tác động ngay lúc đó. Ngày hôm sau, nó bắt đầu khô héo. Và họ nói, “Kìa cái cây đó khô héo nhanh quá.”

47 Và Ngài phán, “Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Vì quả thật Ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi...” Không phải nếu “Ta,” nhưng nếu “các ngươi.” “Bất cứ là ai sẽ nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà không nghi ngờ, nhưng tin vào điều họ đã nói sẽ được ứng nghiệm, thì các ngươi có thể có điều các ngươi đã nói.”

48 Đó là Đức Chúa Trời ở trong anh chị em. Hiểu không? Ai có thể dời được núi ngoài Đức Chúa Trời? Ai có thể khiến cho sự việc xảy ra như vậy ngoài Đức Chúa Trời? Cho nên, anh chị em thấy đó, vượt trên bất kỳ sự tranh luận nào, Đức Chúa Trời ở trong dân sự của Ngài. Thế thì chúng ta nên kính trọng lẫn nhau.

Chúng ta nên yêu mến lẫn nhau. Vượt lên trên những rào cản hệ phái, chúng ta nên yêu thương lẫn nhau, dù thế nào đi nữa. Cho dù nếu chúng ta không thể đồng ý.

⁴⁹ Có lẽ, những sứ đồ, họ không thể đồng ý nhau. Họ muốn biết ai sẽ là người lớn nhất, và nhiều điều khác. Giảng Mác, và—và Phao-lô, ở đó, họ đã có một... Và Phi-e-rơ và Phao-lô đã có sự bất đồng. Nhưng, sự ràng buộc của tình yêu, đó là điều chúng ta cố gắng tranh đấu cho ngày hôm nay, để tất cả những người Giám Lý, Báp Tít, Trưởng Lão, Lutheran, hay là gì đi nữa, tất cả chúng ta thấy đều hiệp lại với nhau, như một đơn vị Cơ-đốc. Bây giờ chúng ta đang cố gắng để được đổ đầy Thánh Linh, để tiến đến gần Đức Chúa Trời hơn. Đó là khả tượng.

⁵⁰ Bây giờ anh chị em đã mở ra Ê-sai 1 chưa? Chúng ta hãy bắt đầu với câu 14. Và tôi muốn lấy một phân đoạn, ý Chúa, từ câu 18, để rút ra chủ đề của tôi.

Thật linh hồn Ta ghét những ngày trăng mới của các người và kỳ lễ các người: chúng là nặng nề cho Ta; Ta lấy làm mệt mà gánh lấy chúng.

Và khi các người gơ tay, thì Ta che mắt Ta khỏi các người: đúng, khi các người nói lời cầu nguyện nào, Ta sẽ chẳng thêm nghe: tay các người đầy những máu.

Các người hãy rửa đi, hãy làm cho sạch; hãy tránh việc ác, việc ác các người đang làm khỏi trước mắt Ta; đừng làm dữ nữa;

Hãy học làm lành; tìm kiếm sự công bình, hãy đỡ dần kẻ bị hà hiếp, làm công bình cho kẻ mồ côi, bình vực lẽ của những người góa bụa.

Bây giờ hãy đến, và chúng ta hãy biện luận cùng nhau, CHÚA phán: dầu tội các người như hồng điều, chúng sẽ trở nên...trắng như tuyết; dầu đỏ như son, chúng sẽ trở nên trắng như lông chiên.

Nếu các người sẵn lòng và vâng lời, các người sẽ ăn được sản vật tốt nhất của đất:

Nhược bằng các người chẳng khứng và nổi loạn, các người sẽ bị nuốt bởi gươm: vì miệng của CHÚA đã phán điều đó.

51 Anh chị em biết, mới đây, chúng ta được nghe rất nhiều về những hội nghị, dân sự đến với nhau. Đó là điều Đức Chúa Trời đang phán về ở đây, một cuộc hội nghị với dân sự Ngài. “Hãy đến, và chúng ta hãy biện luận cùng nhau.” Đó là điều mà chúng ta đang làm mấy ngày qua. Và rất nhiều quốc gia hiện nay, và các công việc của quốc gia ngày hôm nay, đều dựa trên những cuộc hội nghị.

52 Ở đây trước đây đã lâu, tôi có thể nhớ lại một cách dễ dàng điều đó, và nhiều người có thể nhớ, Hội Nghị Bốn Bên. Bốn vị lãnh đạo lớn của thế giới họp lại với nhau, bàn về một thế giới hòa bình-yêu thương, và họ đã có một cuộc hội nghị. Và trong hội nghị này họ đã cố gắng quyết định những điều tốt nhất cần phải làm.

53 Và rồi mới đây chúng ta đã có Hội nghị Geneva, nơi đó, tại Geneva, những người yêu chuộng hòa bình trên thế giới đã họp lại với nhau, để hỏi về, và bàn luận với nhau, về hòa bình thế giới. Hội nghị đó gọi là Hội nghị Geneva.

54 Thế thì, nếu tôi không nhầm, cách đây đã lâu, người ta đã có một—một Hội nghị Paris, ở đây lúc bấy giờ. Và họ đã gặp nhau tại Paris, để thảo luận những nan đề, và cố gắng mang lại một sự hòa bình.

55 Và bấy giờ vị tổng thống mến yêu của chúng ta, Dwight Eisenhower, đang thực hiện một chuyến chu du thế giới tự do. Các bài báo đăng đầy tin đó. Và đài phát thanh, nói về những cuộc nói chuyện của Ông Eisenhower với những người tự do trên thế giới, hội nghị này đến hội nghị khác, ông đang cố gắng để—để đạt cho được. Và...Họ nói, trên báo, về việc ông được—rằng ông đã được nghênh đón tại rất nhiều nơi như thế nào, và người ta đã hát bài hát nước Mỹ ra sao, hay giương cờ lên, đúng hơn là, kéo cờ, lên, khi ông đến. Và—và người khác tặng cho ông những món quà, và vân vân. Đó là những con người ở những quốc gia yêu chuộng hòa bình.

⁵⁶ Và tôi nghĩ rằng chúng ta nên cầu nguyện cho Ông Eisenhower, trong khi họ đang đem hết nghị lực của họ, cố giữ cho đất nước này nơi mà chúng ta có thể có những buổi nhóm như thế này, được tự do.

⁵⁷ Nước Mỹ, trong tất cả tội lỗi của nó và tất cả những nan đề của nó, nó vẫn là tốt nhất mà thế giới đã có. Tôi tin điều đó. Và Đức Chúa Trời giúp đỡ cho nó được như vậy, và luôn duy trì trong trong cảnh trạng đó, vì chúng ta có những nguyên tắc tốt đẹp. Mà, trái đất cũ kỹ này đã tắm bằng máu, để giữ những nguyên tắc này.

⁵⁸ Cho nên tôi nghĩ chúng ta nên cầu nguyện, mọi lúc, để Đức Chúa Trời sẽ ở cùng Ông Eisenhower, tuổi già và sức khỏe của ông không được tốt lắm. Và—và con người đó trong vị trí xã hội của ông, và đưa ra những bài diễn văn, và sự cố gắng hết sức của ông. Ngay cả nếu anh chị em bất đồng với ông, về chính kiến, cũng hãy cầu nguyện cho ông bây giờ. Chính quốc gia của anh chị em đang bị lâm nguy.

⁵⁹ Hội nghị đã được tổ chức vì mục đích gì? Lý do của những hội nghị này là gì? Phải có một lý do, nếu không người ta sẽ không tổ chức những hội nghị. Họ phải đi đến một quyết định nào đó về điều mà họ sẽ làm. Đó là mục đích của hội nghị, là đưa ra một quyết định. Những người ở nơi này, và ở nơi kia, và tâm trí khác nhau, và những điều nhỏ nhặt nào đó dấy lên ở *đây*, và điều gì đó ở trên *đây*, và phía sau *đây*, rồi họ phải đến với nhau và tổ chức hội nghị, để tạo nên một quyết định những gì họ sẽ làm về điều đó. Và đó là lý do chúng được được tổ chức.

⁶⁰ Và rồi sau khi quyết định, hay hội nghị được thiết lập, họ phải có một nơi nào đó để tổ chức hội nghị này. Và nếu anh chị em để ý, rằng, họ luôn luôn đang cố tìm một nơi nào đó thật đẹp. Tôi đã từng đến Geneva, nơi đã tổ chức Hội nghị Geneva, và ở Paris, và—và những nơi khác được tổ chức hội nghị. Tôi đã đến tại tòa nhà của Liên hiệp Quốc. Và, ồ, thật là đẹp, đặc biệt là tại Geneva. Và rồi ở trong đó, họ...Tôi tin họ cố gắng chọn những nơi đẹp mà sự thu hút...Có điều gì đó, mà, nếu nó bình an và—và hấp dẫn, nó sẽ tác động đến tinh thần người ta. Tôi tin điều đó đúng.

61 Nhiều lần, chính tôi, leo lên núi, xem mặt trời lặn hoặc...nó làm cho tôi rung động, và trông giống như mọi sự khác biệt của tôi được giải quyết. Một nơi, một nơi, chọn một nơi để hội nghị này được tổ chức. Và rồi phải có những quyết định được đưa ra.

62 Và rồi tư tưởng nữa tôi muốn anh chị em hiểu, là đây, trong một hội nghị, rằng người ta không bao giờ tổ chức hội nghị trừ khi có một nhu cầu cần thiết. Đó là ở một—một thời điểm nóng bỏng, đòi hỏi phải tổ chức hội nghị.

63 Trong thời điểm của cuộc họp Bốn Bên, đó là một hội nghị bởi vì Thế Chiến thứ II sắp nổ ra. Họ phải ngồi lại với nhau và cùng nhau vạch ra chiến lược của họ, và thực hiện điều gì đó; Ông Churchill, và Roosevelt, cùng những người khác. Cố gắng đem hết sự hiểu biết, lại với nhau, để tìm ra điều gì là tốt nhất, bởi vì đó là thời điểm quyết định. Đó là thời điểm cả thế giới tự do có thể bùng nổ. Và Hitler, ngày nay, là kẻ độc tài trên thế giới, thì chúng ta ắt không có buổi nhóm này ngày hôm nay.

64 Đó là lý do hội nghị được tổ chức, và—và lý do họ tổ chức hội nghị tại những nơi được lựa chọn, và—và lý do mà họ phải có chúng. Và nếu...Và chúng ta bắt buộc đến với một hội nghị. Đó là cách thức người ta gặp nhau. Và họ đã có những hội nghị lớn. Không nghi ngờ gì trong tâm trí tôi, và thời gian sẽ không cho phép tôi, giọng nói của tôi, để tiếp tục và nói về những hội nghị lớn khác trải qua thời đại, mà tôi đã đọc được về, trong những ngày của Pha-ra-ôn, và vân vân. Nhưng, những hội nghị lớn của hệ thống thế gian này đã được tổ chức.

65 Và, thế thì, Đức Chúa Trời đã tổ chức một số hội nghị vĩ đại. Có một lần, trong sự quản trị lớn của Đức Chúa Trời, ở đó đã phải có hội nghị được tổ chức. Và hội nghị đầu tiên mà tôi có thể nói về, cho trái đất này, đã xảy ra trong vườn Ê-đen. Khi mà, các Thiên sứ của Đức Chúa Trời trở về Nhà, khóc lóc, nói rằng, “Đứa con của Ngài đã sa ngã. Nó đã phạm tội, và nó đã vi phạm mạng lệnh của Ngài.” Điều gì đó đã được thực hiện. Tạo vật của Đức Chúa Trời đã sa ngã khỏi ân điển, và phải chịu phục sự phân cách Đòi đòi khỏi sự Hiện diện của Đức Chúa Trời người và Đấng Tạo Nên người.

⁶⁶ Đó là thời điểm gay cấn, vì Vua của Thiên đàng đã nói rằng, “Ngày nào người ăn trái đó, ngày đó người sẽ chết.” Và đặt lòng tin cậy của Ngài vào con trai của Ngài, nhưng con trai Ngài đã phá vỡ mạng lệnh của Ngài. Phải có điều gì đó đã được thực hiện. Đó chính là tạo vật của Ngài. Đó là công việc của Chính tay Ngài. Đó là tình yêu trong tấm lòng Ngài, là con yêu quý của Ngài. Điều gì đó phải được thực hiện. Cho nên phải tổ chức một hội nghị.

⁶⁷ Đức Chúa Trời chọn một cái cây nào đó trong vườn Ê-đen. Và sau khi Ngài ném miếng da chiên đầy máu vào...phía sau bụi cây, Ngài gọi A-đam và Ê-va, và ở đó Ngài đã tổ chức một hội nghị, bàn bạc và làm ra một phương thuốc cứu chữa cho điều kinh khủng mà con cái của Ngài đã làm, hội nghị của Đức Chúa Trời.

⁶⁸ Và có một quyết định đã được lập nên. Luôn luôn, tại hội nghị, có một quyết định. Và Đức Chúa Trời đã đưa ra quyết định, rằng, bởi vì Ê-va đã...khi Ngài đã đưa bà đứng vào chỗ nhân chứng, bởi vì bà đã lấy đi sự sống khỏi thế gian, bà sẽ phải mang sự sống đến với thế gian. Và đối với A-đam; và với con rắn; và, dĩ nhiên, là người đứng đầu một dòng dõi, tất cả dòng dõi đều chịu sự sa ngã cùng A-đam.

⁶⁹ Rồi tâm trí của tôi có thể nhớ đến, một cuộc hội nghị khác, nói về một tiên tri bỏ trốn mà đã trở nên yếu đuối trong những quyết định của mình, và ông nghĩ công tác đó quá to lớn. Và ông đã chạy trốn rồi cưới cho mình một người vợ, và trở lại trong đồng vắng, và ở đó trong bốn mươi năm. Một tiên tri, được Đức Chúa Trời xúc dầu, với một sứ mạng lớn lao; được sinh ra trong thế gian này, là một tiên tri. Nhưng, tuy nhiên, chính mối nguy trong sự sai lầm của mình mà ông đã làm (thực hiện công việc bằng chính tay mình thay vì đi theo sự giáo huấn của Đức Chúa Trời, ông đã giết chết một người), và bị đe dọa và sự sợ hãi Pha-ra-ôn, ông đã chạy vào đồng vắng, và ở đó, đã ở, bốn mươi năm.

⁷⁰ Và những người nô lệ tại Ê-díp-tô, làm việc quá nặng nhọc, lưng của họ rất đau đớn, tim của họ vỡ ra, đến nỗi tiếng than khóc của họ thấu đến trước Đức Chúa Trời, đến nỗi Ngài buộc phải tổ chức một hội nghị.

⁷¹ Đó là một tình thế buộc phải có hội nghị. Anh chị em có thể làm điều đó trong đời sống của mình, lúc cao điểm.

⁷² Gánh nặng của dân sự, và những tiếng than khóc, thật quá lớn, đến nỗi Đức Chúa Trời buộc phải triệu tập một hội nghị. Khi Đức Chúa Trời phải đưa ra một quyết định, nó phải là cách đó. Vì thế Ngài đã có rồi, trước khi sáng thế, đã đưa một người vào trong Sách Sự Sống Chiên Con, cho mục đích giải phóng dân sự này. Tất cả mọi sự đều được định trước bởi Đức Chúa Trời. Tên của người đó là Môi-se, tôi tớ của Ngài. Cho nên, trước khi sáng thế, Môi-se đã được chọn để giải phóng dân sự.

Và Môi se đã không làm trọn trước Đức Chúa Trời.

⁷³ Điều đó sẽ đem đến chúng ta một sự tự tin và sự can đảm. Chúng ta là kẻ đã thất bại trước Đức Chúa Trời, chúng ta vẫn có những hy vọng. Chúng ta thất bại trước Ngài, trong cương vị hội thánh. Chúng ta thất bại cho Ngài, trong cương vị một dân. Nhưng chúng ta hãy triệu tập một hội nghị, bàn luận sự việc với Ngài, xem thử Ngài sẽ nói với chúng ta điều gì, xem thử quyết định nào chúng ta sẽ nhận được.

⁷⁴ Và người của Đức Chúa Trời đã thất bại, và Đức Chúa Trời buộc phải triệu tập một hội nghị. Ngài không thể sử dụng ai khác. Ngài đã chọn Môi-se. Cho nên Ngài ngự xuống trong đồng vắng, nơi phía sau của sa mạc, gần Si-nai. và Ngài chọn một đỉnh núi, và một bụi gai, một nơi nào đó. Ngài nghĩ, “Ta sẽ đưa Môi-se lên chỗ này. Đây là nơi tốt đẹp, tách biệt với bầy chiên của người, cách xa vợ người, cách xa con của người, cách xa tất cả dân sự. Và Ta sẽ triệu tập một hội nghị với người.”

⁷⁵ Tại đó, khi Ngài đã phán với đấng tiên tri, cuối cùng họ đã đến với chủ đề. “Ta đã nghe tiếng than khóc của dân Ta. Đó là lý do Ta gọi ngươi, Môi-se. Ta đã nghe tiếng than khóc của dân Ta ở dưới kia, và Ta nhớ lại rằng Ta đã hứa nên Ta phải giữ lời. Bây giờ Ta đang sai ngươi xuống dưới đó.”

⁷⁶ Môi-se thưa—thưa lại cùng Đức Chúa Trời. Ông là một con người. Ông nói, “Nhưng tôi là ai? Tôi—tôi không thể nói chuyện được.”

⁷⁷ Và rồi trong hội nghị này—này, Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se, “Ai đã làm nên miệng con người? Ai đã làm cho con người nói được? Ai đã làm cho điếc? Ai đã làm cho câm?”

Và Môi-se vẫn cứ phàn nàn. Ông muốn thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

⁷⁸ Và Ngài đã phán, “Hỡi Môi-se, nếu người muốn biết Ta là Ai, Ta là Đức Chúa Trời làm phép lạ. Hãy ném cây gậy của người xuống đất.” Và nó hóa thành con rắn. Rồi Ngài phán, “Hãy đặt tay người vào ngực người.” Và lấy nó ra, và nó bị bệnh phung. Và khi ông ta đặt nó trở lại và lấy nó ra, thì nó được lành. Phán, “Hỡi Môi-se, người biết Ta là Ai không? Ta là Đức Chúa Trời thực hiện những phép lạ. Ta là Đức Chúa Trời chữa lành mọi đau ốm và bệnh tật. Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời.”

⁷⁹ Môi-se thưa, “Tôi đã thấy sự vinh hiển của Ngài. Còn một điều nữa mà tôi muốn biết, trước khi hội nghị này kết thúc. Tôi sẽ nói với Pha-ra-ôn Ai sai tôi đến?”

Ngài phán, “Hãy nói với người rằng, ‘Đấng TA LÀ’ đã sai người.”

⁸⁰ Không phải “Ta đã là,” hay “Ta sẽ là.” Nhưng, hiện tại mãi mãi, “Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” “TA LÀ,” *LÀ* luôn ở thì hiện tại, bây giờ. Nó bao gồm ở thì tương lai, thì hiện tại, và—và thì quá khứ, “TA LÀ.”

“Đấng TA LÀ đã sai người.”

⁸¹ Môi-se đã nhận những mạng lệnh của mình và đi xuống Ê-díp-tô. Hãy đi ra, đem theo con cái đi, đã đến lúc, thế thì, khi họ bị dồn vào đường cùng. Một dân tộc, một dân tộc được gọi ra, dân được biệt riêng ra khỏi phần còn lại của thế gian! Y-sơ-ra-ên là một dân tộc của Đức Chúa Trời, chùng nào còn ở tại Ê-díp-tô. Khi họ ra khỏi Ê-díp-tô, họ trở nên hội thánh của Đức Chúa Trời. Cái từ “được gọi ra,” hoặc, *hội thánh* có nghĩa là “được gọi ra.” Vì vậy họ được gọi ra khỏi phần còn lại của thế gian, và họ là hội thánh.

⁸² Đó là vấn đề buổi sáng hôm nay, những ai được gọi ra khỏi thế gian, cho dù thể hệ phái gì họ đang mang chúng. Nếu họ được gọi ra, họ được biệt riêng cho Đức Chúa Trời, và họ là thành viên Hội Thánh vĩ đại của Ngài.

⁸³ Vì vậy dân sự này đã biệt riêng chính mình ra, bởi sự dâng huyết chiên con, và bởi việc bôi—bôi huyết, lên mày cửa. Và huyết đã được bôi lên bằng chum kinh giới.

⁸⁴ Nhìn này. Tôi muốn anh chị em để ý vài điều ở đây. Điều này thật là quan trọng. Môi-se bảo họ lấy chum kinh giới, nhúng vào trong huyết chiên con, rồi bôi lên cửa. Huyết, tất nhiên, tượng trưng cho Huyết của Đấng Christ. Kinh giới là loại cỏ dại rất phổ biến. Anh chị em có thể tìm thấy nó ở bất cứ nơi đâu, hãy lấy một chum kinh giới.

⁸⁵ Điều đó cho thấy rằng Huyết được bôi một cách dễ dàng. Cỏ kinh giới tượng trưng cho đức tin, chỉ tin nơi Đức Chúa Trời. Anh chị em không cần phải đi đâu nơi khác. Chỉ cần đặt đức tin nơi Đức Chúa Trời, và bôi Huyết vào lòng mình. Nói rằng, “Tôi được biệt riêng ra khỏi mọi điều thuộc về thế gian, vì, bởi đức tin, tôi đã bôi Huyết vào căn bệnh của tôi trong buổi sáng hôm nay. Tôi sẽ được chữa lành, bởi vì tôi đã bôi Huyết lên mày cửa lòng tôi. Tôi sẽ không bao giờ để sự nghi ngờ chiếm hữu tôi nữa, vì tôi sẽ tự bảo vệ tôi nhờ việc bôi Huyết của Chúa Jê-sus, bởi đức tin (chum kinh giới của tôi), lên cửa của tôi. Và không có kẻ thù nào có thể bước vào trong được. Tôi sẽ không bao giờ bất tuân Lời Đức Chúa Trời nữa.” Thật đơn giản là vậy.

⁸⁶ Họ lên đường, sau khi họ được biệt riêng, và được gọi ra. Và họ đi đến Biển Đỏ. Và họ bị buộc phải dừng lại. Họ không thể băng qua được. Vị tướng vĩ đại, Giô-suê, phải đưa tay lên và thổi kèn, vói, “Hãy dừng lại! Dừng tiến lên! Có một chướng ngại vật phía trước chúng ta. Chúng ta thấy có những ngọn núi ở bên này bên kia. Chúng ta đang ở dưới thung lũng đây, và chúng ta phải dừng lại.”

⁸⁷ Và khi mà Hội thánh đó từng dừng lại, đó là lúc Sa-tan nắm quyền. Phải luôn luôn tiến lên, một cách thường xuyên và nhanh chóng, tiến về Si-ôn. Dừng để Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống phạm tội dừng lại.

⁸⁸ Vậy họ đã dừng lại, và nói, “Có vấn đề gì ở đây vậy?” Và ngay khi họ dừng lại và căng lều lên, và bắt đầu nghỉ ngơi một chút, họ nghe có tiếng những bánh xe lăn ầm ầm. Và chỉ có một lối

thoát là thối lui. Và ở đây quân đội của Pha-ra-ôn, đang tiến đến ngăn chặn, hay đào kênh băng qua.

⁸⁹ Anh em là những người lính, biết chiến lược, cách mà người ta cô lập họ. Biển Đỏ đang ở phía trước mặt họ, có lẽ chiều ngang cần phải băng qua của nó phải là hai hoặc ba dặm. Ở đây là những ngọn núi cao; họ không thể nào trèo lên chúng được. Họ giống như những con chiên, bị tản lạc ngoài đó, mục tiêu cho những tay bắn cung. Và đằng sau họ, là kẻ thù đang tiến đến, bởi vì họ đã dừng lại.

⁹⁰ Điều này cho thấy, thưa các bạn, ngay cả trong cuộc hành trình tiến về miền Đất hứa ngày hôm nay, kẻ thù chỉ cách một hay hai bước nhảy phía sau chúng ta. Chúng ta không thể dừng lại ở chỗ phục hưng này. Đây không thể có mệnh lệnh dừng lại. Chỉ cứ tiến lên. Cứ tiếp tục. Anh chị em phải ở trong sự Hiện diện của Đức Thánh Linh với mình, hết đêm này đến đêm kia, và tối hôm qua. Bây giờ tiếp tục tiến lên vào Đó. Đừng ra lệnh dừng lại, vì kẻ thù ở gần phía sau anh chị em.

⁹¹ Và ngay khi có lệnh dừng lại, và quân đội của Pha-ra-ôn đã được nhìn thấy, đến trong khoảng cách; tiếng—tiếng gầm thét của những bánh xe ngựa, và bụi bay mù mịt, và tiếng gào lên của những tên lính. Thật là thì giờ kinh khủng! Nó khiến cho dân sự hầu như quay cuồng.

⁹² Nhưng có một người, ở giữa họ, biết rằng không có lý do gì phải bối rối. Ông đã dự những hội nghị trước đó. Ông biết thế nào để đến gần Đức Chúa Trời. Vì vậy lên, chúng ta sẽ nói, lên trên đồi, tại một tảng đá nào đó, Môi-se đã ẩn mình khỏi con cái Y-sơ-ra-ên, và ở đó ông tổ chức một hội nghị. “Lạy Chúa, con đã hành trình đến nơi này, nhưng có một trở ngại khiến chúng con dừng lại. Chúng con đã phải ra lệnh dừng lại.”

⁹³ Giống như anh em của chúng ta ở đây đang ngồi trên xe lăn. Giống như chị em đang ngồi kia bị bệnh ung thư, hoặc bị đau tim, hay là điều gì đó khiến cho anh chị em biết rằng mình sắp chết ngay lập tức. Kẻ thù đã chặn anh chị em lại. Hẳn bắt anh chị em phải dừng lại. Có lẽ anh chị em đã dừng lại trước khi kẻ thù đuổi theo kịp anh chị em. Có lẽ có điều gì đó trong cuộc đời của mình, đã khiến cho anh chị em phải dừng lại. Dù là gì đi nữa, anh

chị em vẫn có đặc ân tham gia hội nghị. Chúng ta hãy bàn luận vấn đề cùng với Ngài. Chúng ta hãy làm điều gì đó về nó. Cho dù kẻ thù là gì, hẳn chẳng bao giờ là quá lớn đối với Đức Chúa Trời của chúng ta. Chúng ta cần có một cuộc hội nghị.

⁹⁴ Vì vậy Môi-se đã đi lên, phía sau một nơi nào đó, chúng ta sẽ nói, và tổ chức hội nghị với Đức Chúa Trời. Ông không biết phải làm gì.

⁹⁵ Có lẽ anh chị em không biết phải làm gì. Có lẽ anh em là tội nhân, đã phạm nhiều tội. Có lẽ anh em đã hút thuốc đến nỗi không thể hút thêm điếu nào nữa, và không thể bỏ nó được. Có lẽ anh em đã uống rượu đến nỗi không thể nào uống thêm được, và anh em không thể nào bỏ được. Có lẽ anh em đã đi đến một chỗ mà phạm không biết bao nhiêu là tội và ham muốn, đến nỗi anh em nhìn những người phụ nữ mà anh em thấy, cách sai trật. Hay là, anh em đã làm bại hoại những nguồn tự nhiên của chính mình. Có lẽ anh chị em đã gặp một chướng ngại vật. Tôi không quan tâm anh chị em đang ở đâu, Đức Chúa Trời vẫn sẵn sàng đến với anh chị em, trong cuộc hội nghị, và bàn luận vấn đề cùng anh chị em. Có lẽ anh chị em đã làm cho gia đình mình tan vỡ. Có lẽ chị em đã bỏ chồng mình, hoặc anh em đã bỏ vợ mình. Có lẽ anh chị em bỏ bê con cái. Có lẽ có nhiều điều trong đời sống, mà kẻ thù đã gài bẫy để anh chị em sa vào, nhưng, hãy nhớ, anh, chị em của tôi ơi, anh chị em vẫn có quyền tham gia hội nghị với Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Hãy bàn luận với Ngài. “Ngài là sự giúp đỡ trong lúc gian truân.”

⁹⁶ Rồi chúng ta thấy rằng Môi-se đã có một cuộc hội nghị. Và có lẽ đây là hội nghị, “Ôi Đấng Lãnh Đạo lớn của Y-sơ-ra-ên, con đã làm tất cả mọi điều theo mạng lệnh của Ngài. Con đã—con đã dẫn dắt dân sự này theo như Ngài đã bảo con làm. Con đã bao phủ dân sự này bởi huyết. Con đã mang những tai họa dịch lệ xuống từ trời. Con đã thực hiện mọi điều mà Ngài bảo con phải làm. Và ở đây chúng con, đã mắc bẫy. Con phải làm gì, Chúa ôi? Con phải có một cuộc hội nghị này với Ngài.” Và có lẽ ông ngồi trên đỉnh của hòn đá, hoặc là đứng gần, bên một khe đá, nơi Môi-se đã cầu nguyện tại một nơi nào đó này, nơi đã được chọn, trong thời điểm nóng bỏng này.

97 Điều gì đó phải được thực hiện, bằng không họ sẽ bị chà nát dưới những bánh xe ngựa. Họ bị dồn đẩy, mọi đứa trẻ nhỏ Hê-bơ-rơ. Từng đứa trẻ nhỏ sẽ bị đập, đầu của chúng vào đá. Còn mẹ của chúng bị lột đồ ra, và họ...và bị hãm hiếp, và cha của—của chúng sẽ bị tàn sát. Đó là thời điểm nước sôi lửa bỏng.

98 Có thể xảy ra một tình huống giống như vậy, có thể không giống cách đó, nhưng có thể bệnh ung thư đã nắm giữ anh chị em. Có lẽ bệnh tật khác nào đó. Có thể tội lỗi đã nắm giữ anh chị em. Và nó sẽ nghiền nát anh chị em xuống tận địa ngục của quỷ sứ, một tình trạng phân cách khỏi Đức Chúa Trời. Hãy tổ chức một cuộc hội nghị, một cách nhanh chóng.

99 Và khi hội nghị này được tổ chức, Đức Chúa Trời đã đứng trên vầng đá, bên cạnh Môi-se. Và Ngài phán, “Hãy quay trở lại trong trại đi, Môi-se. Quay trở lại chỗ người đã bắt đầu. Ta là Đức Chúa Trời. Hãy xuống đó và nói với dân sự, cứ tiến lên. Ta sẽ mở một con đường vào thời điểm cần phải mở đường. Ta là Đức Chúa Trời mở đường.”

100 Môi-se, sau khi cuộc hội nghị kết thúc, và rời khỏi sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, với một mệnh lệnh hãy tiến lên, đã đi xuống và nói rằng, “Hỡi dân Y-sơ-ra-ên, đừng sợ chi. Cứ đứng yên, ngày nay, và chứng kiến Quyền năng của Đức Chúa Trời chúng ta. Hãy tiến về phía biển. Đừng xê dịch khỏi mạng lệnh. Mạng lệnh là, ‘Hãy tiến lên!’ Miền đất hứa thuộc về chúng ta. Kẻ thù này đang trên con đường của chúng ta, khiến chúng ta bị chia cắt. Nhưng Đức Chúa Trời đã phán, ‘Hãy tiến lên!’ Cứ tiếp tục tiến lên.”

101 Đó cũng là vấn đề xảy ra đối với giáo hội ngày hôm nay. Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh chị em, và Ngài muốn ban cho anh chị em ân tứ này đến ân tứ khác, và quyền năng này đến quyền năng khác, và ơn này đến ơn khác. Nhưng anh chị em tự lập cho mình tổ chức, rồi, “Tôi không thể nào đi xa hơn được, bởi vì giáo hội không cho phép tôi.” Thấy không? Không có một chỗ nghỉ ngơi trong Đức Chúa Trời, không có một nơi nào dành cho hệ phái. Không có nơi nào cho những tiêu chuẩn nào đó. Chỉ có một điều, là phải tiến lên. Công bố Lời Đức Chúa Trời và tiến lên. Cứ tiếp

tục tiến lên. Cứ tiến lên. Đức Chúa Trời nói đó là điều đúng, thì nó đúng. Anh chị em đã có sứ mạng của mình.

¹⁰² Nếu họ nói, “Ồ, tôi đã đi nhà thờ của tôi, và họ bảo tôi không nên đến đền tạm kia. Bây giờ tôi thật bối rối, về không biết tôi có nên nhận lãnh Đức Thánh Linh, hay không.”

¹⁰³ Lời hứa là dành cho anh chị em. “Nó cho các người, và con cái của các người, và đến cho họ là những kẻ ở xa, ngay cả những người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

¹⁰⁴ Điều gì? Công bố Lời của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán vậy. Hãy tiến lên. Hãy nhìn xem kẻ thù bị tan tác. Nhìn xem Biển Đỏ mở ra. Có một hội nghị. Hãy tiến lên. Chắc chắn, nó sẽ mở ra. Đức Chúa Trời là con đường giải thoát. Ngài đã làm nên một con đường, chạy thẳng đến miền đất hứa. Bất cứ điều gì xảy ra trên con đường của Ngài, Ngài sẽ chuyển dời nó ra khỏi đường. Nếu có điều gì xảy đến trên con đường của anh chị em, thì hãy đến hội nghị cùng Đức Chúa Trời. Hãy bàn luận với Ngài, và đi tiếp.

¹⁰⁵ Đó là điều mà Đức Chúa Trời đang nói với Ê-sai ở đây. “Ồ, các người đầy dẫy tội lỗi. Tội lỗi các người giống như hồng điều. Tại sao các người không đến và chúng ta hãy biện luận cùng nhau? Tại sao không đến để bàn luận cùng với Ta? Ân điển của Ta đầy đủ.”

Hội nghị Biển Đỏ.

¹⁰⁶ Nhiều năm trước đây có một cuộc hội nghị khác, tôi muốn nói một chút ở đây. Đó là mùa Giáng sinh mà chúng ta đang bước vào lúc này, không biết có phải là mùa Giáng sinh, hay không. Nhưng có một cuộc hội nghị được tổ chức ở trên Trời, bàn về kế hoạch cứu chuộc này. Và nó được quyết định bởi Đức Chúa Trời, để Ngài sẽ trở nên một Người, để Ngài sẽ ngự xuống và mang lấy sự rửa sả của Chính Ngài trên Ngài. Sẽ không công bằng cho Ngài sai một Thiên sứ. Sẽ không công bằng cho Ngài sai một người khác nào. Ngay cả nếu Ngài có một con trai, sẽ không công bằng để Ngài sai con trai của Ngài.

¹⁰⁷ Sẽ không công bằng nếu tôi làm cho Joseph chịu khổ vì những điều về sự phán xét của tôi. Tôi sẽ không công bình, khi làm vậy. Nếu tôi vượt qua được sự phán xét của tôi, muốn

cứu chuộc nó, thì chỉ một điều tôi có thể làm là phải chịu khổ, chính tôi.

Đó là một dấu hiệu. Điều đó đánh một đòn chí mạng đối với Sa-tan.

108 Bây giờ, anh em người Công giáo của tôi, và cũng như nhiều anh em Tin Lành của tôi, tôi không muốn làm tổn thương anh em. Nhưng khi anh em cố gắng làm cho Chúa Jêsus trở nên một Đức Chúa Trời kém hơn Đức Chúa Trời, làm cho Ngài thành một Đức Chúa Trời kém hơn, thì anh em đã chặt chân của Ngài, khiến cho Ngài trở nên thấp hơn Đức Chúa Trời một cái đầu và làm cho Ngài thành một Đức Chúa Trời kém cõi hơn. Anh em quá sai trật.

109 Chúa Jêsus là một Người. Ngài đã xưng chính Ngài là Con người. Đó là một đòn chí mạng đối với ma quỷ.

110 Ma quỷ ở nơi cao, tự xây cho mình một vương quốc đẹp đẽ hơn của Mi-chên. Ca-in, con trai của hắn, muốn làm nên một bàn thờ đẹp đẽ, gồm tất cả trái cây và nhiều thứ khác. Đức Chúa Trời không nộ vào những thứ đẹp đẽ đó.

111 Nhưng, Đức Chúa Trời đánh một đòn chí mạng trên tội lỗi, nhìn xem Ngài đến như thế nào. Ngài chọn cách đến như thế nào? Đã có một hội nghị trên Thiên đàng. “Ngài sẽ giáng xuống như thế nào? Ngài sẽ giải quyết vấn đề đó như thế nào, thưa Cha,” các Thiên sứ hỏi.

112 “Ta sẽ trở nên một người trong họ. Luật pháp Ta về sự cứu chuộc, là, ‘Một người bà con gần.’ Và Ta sẽ phải trở nên một Người, chính Ta.” Đó là đòn chí mạng đánh gục Sa-tan. Sinh ra! Ngài có thể giáng xuống cùng với những Chê-ru-bim. Ngài có thể bước xuống bằng những cái thang bằng vàng. Có thể có những bài thánh ca vang lên qua các tầng trời, và Ngài có thể bước xuống đất, và đuổi mọi thứ đi. Nhưng khi Ngài tổ chức hội nghị, Ngài quyết định phải đến như một Hải Nhi.

113 Trong Ê-sai 9:6, chúng ta thấy điều đó. “Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, một Con trai ban cho chúng ta; và quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài; và Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu Luận, là Chúa Bình An, Đức Chúa Trời quyền năng, Cha Đồi đồi. Và quyền cai trị của Ngài cứ còn mãi không thôi.”

“Đây là một dấu cho các người nhận biết Ngài, một Con Trẻ,” không phải là một Đức Chúa Trời, “một Con Trẻ.”

114 Hãy xem Ngài hạ sinh tại đâu. Đó là điều đã phải được quyết định, trong hội nghị, Ngài phải được sinh ra, để chắc chắn Ngài phải là một Người. Ngài được sinh ra trong chuồng gia súc. Ngài đã chọn, thay vì cung—cung điện bằng ngà có vệ sĩ mang Ngài đến, thay vì một đội vệ sĩ Thiên sứ, thay vì những Chê-ru-bim bay lượn, với sự—với sự lộng lẫy của Thiên đàng, Ngài đã đặt chính Ngài, trên đồng phân của súc vật, thứ dơ bẩn và ô uế của thế gian. Ngài là một Người. Ngài không phải là một vị thần kém cõi hơn. Ngài là một Con Người. Được sinh ra giống như chúng ta, qua sự sinh nở hỗn độn, đến từ tử cung của một phụ nữ. Không phải là một Đức Chúa Trời; một Người! Ngài không là gì cả, và, chẳng có gì ngạc nhiên, dấu hiệu lớn nhất.

115 Anh chị em thấy trong những buổi nhóm, có dấu hiệu về sự phân biệt, sự Hiện diện của Đức Chúa Trời hằng sống. Anh chị em thấy những dấu hiệu ở khắp mọi nơi, về Ngài. Nhưng tôi xin nói điều này với các bạn, thưa anh, chị em của tôi. Không hề có một dấu hiệu nào, đáng ngạc nhiên, bằng dấu hiệu lúc các Thiên sứ nói với những người chần chiên, “Các người sẽ thấy Ngài trong chuồng gia súc, được bọc bằng khăn vải tã.” Anh chị em có thể thấy Đức Chúa Trời là gì. Điều đó là vậy. Điều đó làm cho tôi giật mình, ngày hôm nay.

116 Tại sao một sự phục hưng có thể xảy đến với một thị trấn, của nhà truyền bá phúc âm nổi tiếng tuyệt vời nào đó, và người giàu có nổi tiếng, thị trường thành phố, và tất cả những người đang phát lên, hay ăn mặc bánh bao, còn người nghèo là loại người bị coi thường? Và anh chị em nói về mục sư truyền đạo nào đó những người có học vấn bài bản, mà có thể nói những từ một cách trôi chảy nhất mà chỉ làm thỏa mãn sự hiểu biết của anh em, với những từ ngữ to lớn mà người nghèo không thể nào hiểu được, và tất cả các bạn lại cho đó là vĩ đại.

117 Anh chị em không thấy Đức Chúa Trời ở trong khiêm nhường sao? “Này là dấu cho các người. Con Trẻ được bọc bằng khăn tã, và được nằm trong máng cỏ, trên những đồng phân gia súc

và chiêm.”Ồ, chao ôi! Đó là dấu hiệu. “Này là dấu cho các người nhận biết. Các người sẽ thấy Con Trẻ ở đó.”

¹¹⁸ Nhiều lần, người ta nghĩ, “Trong một đền tạm nhỏ, cũ rách nát, một số thầy giảng mà hầu như không biết các chữ ABC là gì, những kẻ cướp và những kẻ bán rượu lậu, và mọi thứ khác, đã cải đạo, thất học, và dùng những sự diễn đạt miền nam của họ như của anh ta, ‘hain’t,’ và ‘carry,’ và ‘tote,’ và ‘fetch,’ anh sẽ không bao giờ tìm thấy Đức Chúa Trời ở đó đâu.”

¹¹⁹ Nhưng đó là nơi anh chị em tìm thấy Ngài, được bọc bằng khăn tã, khiêm nhường. Anh chị em nghĩ sự việc sẽ xảy đến theo cách vĩ đại nào đó. Nếu anh chị em muốn có một hội nghị thật sự với Đức Chúa Trời, thì hãy đến với đám người như thế, rồi bàn luận vấn đề. Anh chị em có thể thấy được công việc của Đức Chúa Trời, cách mà Ngài không chọn nhà điêu khắc nào đó, nghệ sĩ vĩ đại nào đó và điều gì đó, và ban cho người đó một bài diễn thuyết tri thức. Nhưng Ngài chọn những người chẳng là gì cả, hạ mình xuống, giống như Ngài đã hạ mình trước tiên.

¹²⁰ Cách đây không lâu, có người nói, “Nếu sự phân biệt này và sự chữa lành này, và vân vân, là của Đức Chúa Trời, thì các chức sắc Công giáo ắt sẽ có.”

¹²¹ Tại sao các chức sắc Do Thái đã không có điều đó? Con trẻ không được sinh ra trong cung điện. Nó được sinh ra trong chuồng gia súc. Ngài không có những chiếc áo được may vá để mặc, chỉ có những miếng giẻ rách lấy từ cái ách của một con bò. Đặt nằm trên đồng phân; Con Đức Chúa Trời, đền tạm mà Đức Chúa Trời sống trong. Đó là cách mà Ngài đã quyết định để đến. Còn chúng ta phải mặc áo cao cổ và những áo choàng có đuôi, và những nhà thờ đẹp, lớn và những tháp chuông bằng vàng. “Này là dấu hiệu. Các người sẽ tìm thấy Ngài trong vải tã, được bọc bằng vải tã, và nằm trong máng cỏ. Đó là dấu cho các người.”

¹²² Đức Chúa Trời ngự trong sự khiêm nhường; không phải sự tráng lệ phô trương, đó luôn luôn là ý tưởng của ma quỷ. Đức Chúa Trời đến trong sự khiêm nhường. “Đó là dấu hiệu.” Không phải là Đức Chúa Trời kém cõi hơn, nhưng là một Người. Một Người! tiếng khóc như một em bé, khi Ngài trở nên một Em Bé. Ngài đã chơi đùa trên đường phố, giống như một đứa con trai,

khi Ngài còn Cậu Bé. Ngài đã làm việc trong tiệm thợ mộc cùng với Giô-sép, như một Người làm việc. Ngài ăn khi Ngài đói. Ngài đã đổ mồ hôi khi Ngài thấy nóng. Ngài đã khóc khi Ngài đau buồn. Ngài là một Con Người.

¹²³ “Đây là dấu cho các người. Đức Chúa Trời sẽ ngự vào các người, trong sự khiêm nhường...” Không phải là một con người cao ngạo, vĩ đại, nhưng là một Người thấp hèn, nhỏ bé không thân thế. Một dấu hiệu! Đó chính là đòn chí mạng đã đánh vào ma quỷ, ngay lúc đó. Đó là đòn chí mạng cho mọi giáo phái và sự khoa trương, và tất cả sự khoa trương và vinh hiển của thế gian này. Thật là một đòn chí mạng, mà Đức Chúa Trời trên Thiên đàng đã chọn đến cách đó.

¹²⁴ Đó là điều đã xảy ra trong hội nghị. Nó đã phải được quyết định. Đó là cách Ngài đã chọn để đến. Ngài không phải đến cách đó. Ngài là Đức Chúa Trời của Thiên đàng, nhưng Ngài đã chọn cách đến như một Em Bé. Ngài đã chọn đến cách đó. Đó là điều đã xảy ra trong hội nghị trên Trời.

¹²⁵ Xin để tôi chỉ nhắc đến một, hay hai, hội nghị nữa. Xin cho tôi nhắc đến hội nghị này. Có một lần...sau khi đã sống một cuộc đời hoàn hảo ba mươi ba năm rưỡi. Một Người mà muốn sống giống như tôi muốn sống, nhiều như anh chị em muốn sống. Một Người mà có điều gì đó để sống cho, các anh em mà Ngài yêu mến, dân tộc mà Ngài yêu, những buổi hoàng hôn mà Ngài thích ngắm nhìn. Nên nhớ, Chúa Jêsus là một Người. Đức Chúa Trời đã ở trong Ngài.

¹²⁶ Đến một lúc, ở đó Thánh Linh là đang đang dẫn dắt Chiên Con, Bò Câu, ở đó phải có một cuộc hội nghị giữa Chiên Con và Bò Câu, và Họ đã định trước một nơi để bố trí điều đó.

¹²⁷ Sau bữa ăn tối đêm nọ, họ đã vượt qua con suối nhỏ, Xết-rôn, và, hay, một nơi nào đó, và băng qua con suối, và đi vào một khu vườn gọi là Ghết-sê-ma-nê. Họ đã có một cuộc hội nghị. Đức Chúa Trời và Đấng Christ đã bàn luận với nhau. Chiên Con và Chim Bò Câu phải ngồi lại với nhau. Đó chính là lúc Chim Bò Câu nói chuyện với Chiên Con, và đó là sự chết của Chiên Con.

¹²⁸ Bây giờ, khi Họ ngồi bên tảng đá, và tất cả Thiên sứ đã ngự xuống từ Trời, để lắng nghe trong hội nghị này. Ô! Có Gáp-ri-ên, Mi-ca-in, Woodworm, hết thảy hàng ngàn của họ, vây quanh tảng đá.

¹²⁹ Ngài phán với các môn đồ của Ngài, đã mệt mỏi, họ đã tham dự nhiều buổi nhóm lớn, bị mệt mỏi, có lẽ giống như anh chị em trong buổi sáng hôm nay. Nhưng Ngài phán, “Các người không thức canh cùng với Ta chỉ một giờ sao? Vì Ta phải đi đến nơi xa kia và có một hội nghị. Ta phải đi một mình.” Và khi họ...

¹³⁰ Cuộc hội nghị đã được sắp đặt. Và Chiên Con, trẻ trung, một cuộc đời đẹp đẽ, không bao giờ có cuộc đời nào giống như thế. Đã không bao giờ, sẽ không bao giờ, một cuộc đời như Chiên Con đã sống. Nhưng bây giờ Cha phán, “Con có sẵn lòng không? Tình yêu của Con dành cho anh em của Con thật đủ không? Tình yêu của Con dành cho thế giới tội lỗi, hôi thối đó nơi Con được sinh ra, Con yêu thương họ đủ để phó sự sống của Con không? Con có yêu họ đủ để thay thế họ, mang lấy tội lỗi của họ, để chết với một cái chết khó khăn nhất, bị đóng đinh trên thập tự giá không?” Anh chị em...Không có ai có thể chết với kiểu chết đó ngoài Ngài.

¹³¹ Và trong cuộc hội nghị đó, một quyết định như vậy đã được đưa ra, đến nỗi Huyết đã rơi xuống từ trán của Ngài. Ngài chịu sự căng thẳng. Tội lỗi của thế gian đã chất trên Ngài. Và rồi Ngài nhìn vào gương mặt của Bô Câu, và nói rằng, “Không theo ý Con, nhưng ý Cha sẽ được nên.”

¹³² Ồ, chúng ta có thể có quyết định đó trong lòng mình sáng hôm nay không? Anh chị em có thể từ bỏ cuộc đời ô uế, thấp hèn của mình được không? Anh chị em có muốn nhìn vào gương mặt Ngài và nói rằng, “Không theo ý con?” “Con là một kẻ nghiện ngập, con sẽ không uống rượu nữa. con là một tay cờ bạc; con sẽ không uống rượu nữa. Con là kẻ vô đạo đức, nhưng con sẽ không theo cách đó nữa. Con là kẻ nói dối, nhưng con sẽ không làm như vậy nữa ngày hôm nay. Con là một người bẩn thỉu. Nhưng trong hội nghị này, sáng hôm nay, con sẽ nhìn vào gương mặt Ngài, và nhận lấy, giống như Chủ của con Đấng đã chết thay cho con, để mở cho con một con đường tươi sáng, ‘Không phải ý con; nhưng

ý Cha.' Nếu điều đó phải trả giá bằng gia đình của con. Nếu nó trả giá bằng người chồng của con, vợ của con, cha của con, mẹ của con, mỗi thông công của con, quyền làm thành viên giáo hội của con, bất cứ điều gì con phải trả giá. Trong hội nghị này, sáng hôm nay, con nói con muốn Đức Thánh Linh của Ngài sống trong con. Con đã nghe về Đấng đó. Con muốn Ngài ở trong con. Không theo ý con, nhưng của Ngài. Đó là quyết định của con." Đức Chúa Trời cần một nơi, không phải trên những đỉnh tháp, cao vờn nào đó, nhưng trong một đền tạm nhỏ bé khiêm nhường để ngự vào. Chúng ta đang có một hội nghị.

133 Tôi xin được nói thêm về một hội nghị nữa ở đây, một lát. Nhiều bài học có thể được dạy dỗ. Có một hội nghị diễn ra sau sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Ngài. Một số điều đã được thực hiện. Họ là những người mà có một quan niệm tri thức, vì thế có một hội nghị vĩ đại khác đã được tổ chức. Chúng ta biết được điều đó, trong Kinh Thánh, như lễ Ngũ tuần.

134 Họ đã có một cuộc hội nghị. Và điều gì đó phải được thực hiện, vì Chúa Jêsus đã phán, "Đừng giảng dạy nữa. Đừng ca hát nữa. Đừng đi ra và hầu việc nữa. Nhưng Ta muốn có một hội nghị với các ngươi. Và trong cuộc hội nghị này, Ta sẽ đem Đức Thánh Linh đến. Nhưng hãy đi lên thành Giê-ru-sa-lem, và ở đó các ngươi cứ chờ cho đến khi Ta trở lại. Ta phải về Trời, hãy để cho họ vui mừng. Và Ta phải đi lên tới—tới Ngai của Đấng Oai Nghiêm," thân thể, Chúa Jêsus, "nhưng Ta sẽ...Chúng ta sẽ có một hội nghị trên đó. Và Đức Chúa Trời mà ngự trong Ta đã hứa rằng Ta có thể trở lại lần nữa, và Ta sẽ ở trong các ngươi; ở với các ngươi, ở trong các ngươi, ngay cả cho đến lúc tận cùng, thế gian. Cho đến khi mọi sự đã chấm dứt, Ta sẽ ở với các ngươi. Và những việc Ta đã làm các ngươi cũng sẽ làm."

135 Vì vậy họ không biết mình phải làm điều này như thế nào, vì thế họ đã đi đến lễ Ngũ tuần, và một trăm hai mươi người ở trong phòng cao và đóng cửa lại, và họ đã chờ đợi và họ chờ đợi.

136 Nan đề xảy đến với chúng ta, nếu chúng ta không có được một—một sự tiếp kiến với Đức Chúa Trời trong khoảng mười phút, chúng ta mệt mỏi, đầu gối của chúng ta đau đớn. Chúng ta muốn rời bỏ. Nếu Ngài không đáp lời chúng ta chỉ theo những

điều chúng ta muốn, cách chúng ta nghĩ, thì chúng ta sẽ chán nản với Ngài. “Ồ, hãy đến, chúng ta hãy biện luận cùng nhau.”

137 “Hãy đến với lễ Ngũ tuần, Ta muốn biện luận cùng các người. Hãy lên đó và chờ đợi.”

138 Mười ngày, họ đã ngồi, đứng, cầu nguyện, làm đủ mọi thứ, chờ đợi lời hứa. “Và thành linh, kết quả của cuộc hội nghị trên Trời đã giáng xuống, Đức Thánh Linh, giống như một cơn gió mạnh thổi ào ào, và Nó đầy dẫy khắp nhà nơi họ đang ngồi. Họ được đầy dẫy Đức Thánh Linh.” Và họ đi ra, rao giảng Lời.

139 Khi chúng ta có những hội nghị thế giới, người ta thường đến một nơi đã được chọn. Và họ làm gì ở hội nghị này? Họ uống các thức uống rượu, cốc-tai. Họ hút xì-gà và thuốc điếu. Họ nói dối với nhau, và lừa dối nhau, khi nói chuyện về hòa bình thế giới.

140 Nhưng khi Đức Chúa Trời triệu tập một hội nghị, đó là sự kiêng ăn, tẩy sạch, cầu nguyện, nhận lấy mạng lệnh, và tiến lên phía trước. Đó là hội nghị của Đức Chúa Trời. Không có tiệc tùng, nhưng kiêng ăn. Không chịu theo sự ô uế, nhưng phải biệt riêng, làm sạch chính mình khỏi tất cả sự không công bình, khi anh chị em đến trước Đức Chúa Trời. Làm sạch chính mình bởi đức tin, bởi việc lấy chùi kính giới bôi Huyết và tẩy sạch lòng anh chị em, và bước đến trước Đức Chúa Trời, để dự hội nghị. Đó là kiểu hội nghị khi anh chị em gặp gỡ với Đức Chúa Trời, rồi Đức Chúa Trời ban cho anh chị em những mệnh lệnh. Rồi anh chị em tiến lên, Ngài đi với anh chị em.

141 Có nhiều cuộc hội nghị lớn mà chúng ta có thể suy nghĩ đến. Nhưng thời gian không cho phép. Có một cuộc hội nghị mới đây.

142 Có một cuộc hội nghị trong thời Martin Luther, lúc cải chánh. Đức Chúa Trời đã kêu gọi Martin Luther, để đi ra giảng sự công bình, và ông đã làm điều đó.

143 Có một hội nghị đã được tổ chức vào thời Wesley, tại Anh quốc, để giảng về sự nên thánh, và như Wesley đã làm chứng...

144 Tôi đã mặc chiếc áo của ông, chiếc áo cuối cùng của ông, một chiếc áo choàng. Tôi đứng trên bục giảng của ông nơi ông đã giảng cho một ngàn năm trăm người vào mỗi buổi sáng lúc năm giờ. Đã quỳ gối trong phòng và cảm tạ Đức Chúa Trời về cuộc

đời của ông, chính căn phòng mà ông đã chết trong đó. Trong đó, Thánh Linh đến trên tôi, tôi nghĩ, “Vâng, Wesley đã đúng.”

¹⁴⁵ Thiên sứ thánh của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời, đã tổ chức một hội nghị, đó là vào thời điểm giảng về sự nên thánh, và họ đã chọn lựa Wesley. Và ông đã đúng với điều đó.

¹⁴⁶ Rồi tiếp đến là Ngũ tuần. Đó là lúc dành cho sự khôi phục Ngũ tuần. Có một hội nghị đã được tổ chức ở trên Trời. “Đây có phải là thời điểm để tuôn đổ sự đầy dẫy của Thánh Linh không?” Và Điều đó đã được tuôn đổ, họ đã giảng về Nó. Và chúng ta đã nhận lãnh Nó, và đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.

¹⁴⁷ Bây giờ tôi tin rằng chúng ta đang ở một cuộc hội nghị khác, đó là, sự Đến của Con Đức Chúa Trời. Ngài đã phán với các môn đồ Ngài rằng, “Ta không biết phút hay giờ nào; không ai biết được, ngay cả các Thiên sứ cũng không. Nhưng sẽ có một hội nghị ngày nào đó,” mặt khác, “và Cha sẽ quyết định lúc nào Ta sẽ trở lại.” Tôi tin rằng hội nghị đó đang diễn ra. Những quyết định sẽ được đưa ra.

¹⁴⁸ Thánh Linh của Ngài sẽ đến trên đất này, thật mạnh mẽ, đến nỗi Nó sẽ đứng trong hội chúng, phân biệt những tư tưởng trong tâm trí. Như Kinh Thánh đã chép, “Lời Đức Chúa Trời là lời sống, sắc hơn gươm hai lưỡi, đến nỗi chia hồn linh cốt tủy, và Đấng phân biệt những tư tưởng trong lòng.”

¹⁴⁹ Khi Phi-líp đến và được cải đạo, và đi và kiếm Na-tha-na-ên, và Na-tha-na-ên, người Giu-đa, được đưa đến trước Chúa Jêsus. Và ông đã được nói cho biết về Ngài, rằng, “À, Na-tha-na-ên, ồ, vài ngày trước đây, một người đánh cá già dốt nát đến cùng Ngài, và Ngài đã biết. Ngài đã gọi tên của ông, nói cho ông biết ông là ai. Chẳng lẽ anh không biết, Đấng Mê-si đó mà tiên tri của chúng ta đã nói sẽ đến, anh không nhận ra rằng Đấng Mê-si đó là đấng tiên tri, một Đấng Tiên Tri-Đức Chúa Trời? Ngài đấy. Đó chính là Ngài.”

¹⁵⁰ Na-tha-na-ên chắc chắn đã nói, “Tôi không tin điều đó. Tôi sẽ đi chứng kiến tận mắt.” Nhưng khi ông bước vào sự Hiện diện của Chúa Jêsus, Chúa Jêsus đã phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều chi dối trá.”

151 Và khi Ngài phán vậy, ông nói, “Thưa Thầy, Thầy biết tôi khi nào?”

152 Phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, Ta đã thấy người, lúc người ở dưới cây ấy.”

Ông thưa, “Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Ngài là vua của Y-sơ-ra-ên.”

153 Khi, người đàn bà Sa-ma-ri, có năm đời chồng, đến với Ngài. Và bà nói...Khi bà bắt đầu múc nước, bà thấy người Giu-đa này, đang ngồi. Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.”

154 Thấy đó, Ngài đã khát, như một Người. Ngài là một Người. Trong thân thể Ngài, Ngài là một Người. Trong Thần Linh, Ngài là Đức Chúa Trời. “Đức Chúa Trời ngự trong Đấng Christ, đang cầu thay cho thế gian với chính Ngài.”

Phán, “Hãy cho Ta uống.”

155 Bà đáp, “Tại sao, không theo phong tục.” Nói cách khác, “Giữa chúng ta có một sự phân cách. Không nên xin tôi điều đó.”

Ngài phán, “Nhưng nếu người biết người đang nói chuyện với Ai.”

156 Ồ, tôi tự hỏi, sáng hôm nay, nếu chúng ta biết điều gì hiện có ở trong căn phòng này. Nếu như chúng ta chỉ biết rằng Đức Thánh Linh, chính Ngài, là Đấng sẽ làm chứng cho chúng ta hoặc nghịch lại chúng ta, vào Ngày Phán xét, đang ở ngay trong phòng này, và biết tư tưởng của chúng ta.

157 “Nếu người biết Ai đang nói chuyện cùng người, ắt người sẽ xin Ta cho người uống.”

Bà nói, “Giếng thì sâu.”

158 Ngài tiếp tục nói chuyện với bà cho đến khi Ngài nắm bắt được tâm linh của bà. Rồi Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.”

Bà đáp, “Tôi không có chồng.”

159 Phán, “Người nói phải. Người đã có năm đời chồng, và người mà người đang sống với đó bây giờ không phải là chồng người.”

160 Bà đáp, “Thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm những điều này. Nhưng Ngài là Ai?”

161 Chúa Jêsus phán, “Ta chính là Đấng ấy.”Ồ, chao ôi! “Ta chính là Đấng ấy, mà đang nói với ngươi.” Một Người tầm thường, đang xin uống nước, không phải là điều gì đó hoa mỹ vĩ đại từ Trời. Không phải đang ngồi trên một Ngai Trắng ở đó, nhưng là một Người đang xin nước uống, để làm đã cơn khát của Ngài! “Ta chính là Đấng đang nói với ngươi.”

162 Và bà đã chạy vào thành phố và nói, “Hãy đến, xem một Người Đấng đã nói cho tôi biết những điều tôi đã làm. Há đó chẳng phải là dấu hiệu của Đấng Mê-si sao? Đó chẳng phải là Ngài sao?”

163 Cũng chính Đấng đó được nói tiên tri, với những vị tiên tri trong Cựu Ước. Nói, “Sẽ có một ngày khi người ta sẽ ở trong tình trạng khác chỉ gia nhập giáo hội, và đi nhà thờ và là những người tốt. Và họ sẽ lập ra những tổ chức và các thứ. Và nó sẽ là một ngày thật buồn thảm, không tối cũng không có Ánh sáng. Nhưng vào lúc chiều tối, sẽ có Ánh sáng.” Những lời tiên tri đó phải được ứng nghiệm.

164 Anh em còn nhớ, tối hôm qua, cuộc hội nghị của chúng ta trên Thiên đàng không? Đức Chúa Trời đã gọi tất cả những Thiên sứ đến, xung quanh, để tổ chức một hội nghị, về việc qua ai Ngài có thể khiến cho lời tiên tri được ứng nghiệm, đưa Ê-li ra...hay là tôi muốn nói đến việc A-háp ở ngoài đó, định giết ông.

165 Bây giờ có một hội nghị đang xảy ra trên Trời. Những Ánh sáng lúc chiều tối là đây. Bom nguyên tử và thứ đang nhan nhản khắp nơi, và chúng ta đang ở vào kỳ cuối cùng. Những hội nghị thế giới đang đi đến chỗ kết thúc. Thời điểm hội nghị của Đức Chúa Trời đang đến. Những Lời này phải được ứng nghiệm cho các dân Ngoại. “Những việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Thời điểm là đây. Hội nghị đã được tổ chức. Thánh Linh đang có mặt tại đây.

166 Bây giờ, thưa các bạn, để kết thúc, tôi xin nói điều này. Anh chị em đang tham dự một hội nghị, sáng hôm nay. Đúng vậy. Và

trường hợp của anh chị em sẵn sàng được cầu xin. Ca bệnh của— của anh chị em đã sẵn sàng được cầu xin trước một Đức Chúa Trời đầy thương xót. Trường hợp tội lỗi của anh chị em đã sẵn sàng được cầu xin trước Đức Chúa Trời giàu ơn thương xót, và chắc chắn rằng anh chị em sẽ nhận được điều đó.

¹⁶⁷ Vì, tôi xin nói với anh chị em, tôi sẽ nói về cuộc hội nghị cuối cùng sẽ được tổ chức. Xin Đức Chúa Trời thương xót. Chỉ một điều sẽ đứng ở đó, để giải hòa. Đó là sự Phán xét. Và chỉ một điều mà anh chị em nhờ đó được giải hòa, đó là khi anh chị em tiếp nhận Huyết của Chúa Jêsus Christ, như sự tha tội anh chị em, và được đầy dẫy Thánh Linh Ngài. Đó là một hội nghị mà mọi người sẽ tham dự, mọi người nữ sẽ tham dự, mọi đứa trẻ sẽ tham dự. Đó là nơi được chọn để hội nghị sẽ được diễn ra, và sẽ có một sự Phán xét Ngai Trắng quan trọng được thiết lập. Đức Chúa Trời cho phép những tiên tri của Ngài nhìn vào, và nói rằng, “Những Sách đã được mở ra, và một Sách khác, mà là Sách Sự Sống. Hàng vạn hàng muôn người hầu việc và những Thiên sứ hầu việc Ngài.”

¹⁶⁸ Rồi, có lời chép, “Nếu người công bình còn khó được cứu rỗi, thì những kẻ có tội và không tin kính sẽ xuất hiện ở đâu?”

¹⁶⁹ Ai sẽ thay mặt cho anh chị em trong cuộc hội nghị đó? Anh chị em có thể đã bỏ qua tất cả chúng, qua suốt cuộc đời mình. Anh chị em có thể bước ra ngoài cửa này, buổi sáng hôm nay, và bỏ qua buổi nhóm này. Nhưng, các bạn của tôi, các bạn sẽ không thể nào bỏ qua hội nghị đó. Anh chị em sẽ phải ở Đó. “Vì theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu sự Phán xét.” Sẽ có một cuộc hội nghị lớn mà chúng ta hết thảy đều sẽ đứng với nhau. Và chúng ta sẽ tường trình về sáng hôm nay, về hội nghị trên đất này mà chúng ta đã tổ chức sáng hôm nay.

¹⁷⁰ Nếu bạn là một tội nhân, hãy tiếp nhận sự thương xót của Ngài trong lúc chúng ta cầu nguyện, khi anh chị em cúi đầu.

¹⁷¹ Ngay trước khi chúng ta cầu nguyện, và anh chị em cúi đầu, tôi tự hỏi, buổi sáng hôm nay, đang ngồi trong hội nghị này, nếu như Đức Thánh Linh chẳng đã phán với anh chị em rằng, “Ngươi thì phạm tội.”

Và có lẽ anh chị em nói, “Đức Thánh Linh ôi, Ngài biết, sự việc như thế này.”

172 Đó là điều mà Môi-se đã nói tại hội nghị Biển Đỏ. “Sự việc như thế này, lạy Chúa. Con đã đi đến đây, nhưng con không thể đi xa hơn nữa. Có điều gì đó trên lối đi của con.”

173 Có lẽ có điều gì đó ở trên lối đi của anh chị em. Nhưng, hãy nhớ, Đức Chúa Trời đã bảo Môi-se, “Hãy đi, nói với dân Y-sơ-ra-ên, và cứ tiến lên.”

174 Nếu anh chị em muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, xin anh chị em cứ đưa tay lên và nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, anh ơi.” Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Chao ôi! Khắp cả tòa nhà, hàng chục bàn tay.

175 Lạy Cha Thiên thượng, với giọng nói bị bế đúng hơn là bị khàn, vì giảng dạy, nhưng dù sao, đi nữa, Đức Thánh Linh lớn đã cho dân sự ý tưởng mà có ý nghĩa. Khi mà, đáng tiên tri đã nói, “Bây giờ hãy đến, cho chúng ta biện luận cùng nhau, Chúa phán như vậy.”

176 “Bây giờ hãy đến, chúng ta hãy tổ chức hội nghị cùng nhau, ngay tại chiếc ghế mà chúng ta đang ngồi. Ta đang ngồi đây, bên cạnh người. Ta đang nói chuyện với người.”

177 “Nhưng, Chúa ôi, con đã phạm tội,” tội nhân nói. “Con đã phạm tội rất nhiều. Con—con không tin Ngài có thể tha thứ cho con, Chúa ôi. Con là một kẻ nghiện rượu. Con là một gái điếm. Con là, ồ, một con người có tiếng xấu. Chúa ôi, con không nghĩ, còn có một cơ hội nào cho con.”

178 Rồi chúng con nghe Lời dịu êm đáp lại, “Dầu tội các người như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết. Dầu đỏ như son; lấy đi sự sống của nhiều đứa trẻ trước khi chúng được sinh ra, và—và những điều thật kinh khủng. Dầu chúng đỏ như son, chúng sẽ trở nên trắng như lông chiên.” Thật là thương xót! “Chúng ta hãy biện luận cùng nhau,” Đức Chúa Trời đã phán bây giờ.

Chúng ta hãy đến, tổ chức hội nghị này, Chúa ôi.

179 Và—và Ngài đang phán với dân sự Ngài. Họ đưa tay mình lên, điều đó cho thấy rằng Ngài đang ngồi bên cạnh họ. Vì có lời đã chép trong Kinh Thánh, “Không ai có thể đến với Ta, trừ khi

Cha Ta kéo đến. Và tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta. Và Ta sẽ ban cho họ Sự sống đời đời, và khiến cho họ sống lại vào Ngày sau rốt.”

¹⁸⁰ Bây giờ xin nhậm lời, Chúa ôi, để mỗi người mà đã đưa tay lên, và cả những người không đưa tay nữa, bất cứ nơi đâu có những cuộc hội nghị cá nhân nhỏ bé của Ngài đang được tổ chức trong tòa nhà này ngay bây giờ, với dân sự, xin cho họ tiếp nhận ân điển thứ tha của Ngài và được đầy dẫy Thánh Linh Ngài, và được rửa sạch trong Huyết Ngài. Và ở cuối con đường, nguyện xin Ngài phán, “Hỡi đầy tớ trung tín, ngay lành của Ta, người đã hoàn thành tốt công việc. Người đã trung tín buổi sáng hôm đó, tại Đường số Tám và Penn, bây giờ hãy đi vào sự vui hưởng của Chúa, đã dành sẵn cho người từ khi sáng thế.”

¹⁸¹ Lạy Chúa, Đức Chúa Trời và Cha của con, con giao phó họ cho Ngài. Con không thể làm được gì hơn nữa. Con chỉ là người truyền đạo của Ngài, và con không thể làm hơn nữa. Họ là của Ngài. Xin tương giao với họ, Cha ôi, theo nhu cầu của họ, của lòng họ. Chúng con cho phép họ...hay giao phó họ cho Ngài, trong Danh Con Ngài, Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁸² Nếu anh chị em từng để ý, tại đền tạm, tôi không cho phép dân sự đi lôi kéo người ta đến bàn thờ. Tôi không tin vào điều đó. Nếu Đức Chúa Trời không đưa anh chị em đến, thì việc đó chẳng có ích gì cho người nào khác. “Không ai có thể đến với Ta trừ khi Cha Ta kéo đến. Và tất cả những kẻ Cha...” Và Cha kéo anh chị em bởi vì tên của anh chị em đã có trong Sách Sự Sống của Chiên Con. “Và tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Dù cho anh chị em ngồi tại ghế mình, tại bàn thờ, dù cho anh chị em đang ở đâu, anh chị em sẽ đến. Điều đó hoàn toàn đúng. Chúa Jêsus đã phán vậy.

¹⁸³ Vì vậy bây giờ, hỡi anh chị em yêu dấu mà đã đưa tay mình lên, bước kế tiếp anh chị em nhận lấy, nếu anh chị em chưa chịu phép báp-têm, là chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình. Đó là toa thuốc của bác sĩ, Bác sĩ Si-môn Phi-e-rơ, người cầm các chìa khóa của Nước Trời, và nói anh chị em cách để bước vào.

184 Vào Ngày lễ Ngũ tuần, họ nói, “Chúng tôi phải làm gì để được cứu?”

185 Ông đáp, “Hãy hối cải, mỗi người trong anh em.” Đó là điều anh chị em vừa làm. “Rồi chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình,” để tỏ ra cho dân sự, và thế gian biết, rằng anh chị em tin (sự chết, sự chôn, sự sống lại của Chúa Jêsus Christ) Ngài đã cất tội lỗi anh chị em đi. “Rồi anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa là dành cho anh em, và con cái của anh em, cho họ là những người ở xa, là những người sẽ được Đức Chúa Trời kêu gọi.” Hãy đi theo sự chỉ dẫn đó.

186 Nếu không phải tại đền tạm này, thì tại đền tạm mà anh chị em đến, nhà thờ mà anh chị em đến, bất cứ nơi đâu, đừng trễ nãi. Hãy nhanh chóng đến với thân của những tín hữu thuộc linh. Hãy đến với Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, hội thánh của Đức Chúa Trời, Ngũ Tuần Một ngôi, Ngũ Tuần Hai ngôi, Ba ngôi, bất kể nó có thể là gì đi nữa. Tôi không quan tâm bạn đi ở đâu, nhưng hãy mau chóng đến với một hội thánh. Xây dựng mối thông công trong đó. Nếu họ dạy dỗ những điều nhỏ, có thể, mà anh chị em không; anh chị em đừng nói, “Ồ, Anh Branham không dạy như vậy.”Ồ, đừng làm gì khác biệt, dù sao đi nữa. Nếu anh chị em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, hãy cứ tiến lên. Hãy đến với họ. Đẩy tới. Chúng ta—chúng ta hết thấy sẽ thành một, dù sao đi nữa.

187 Khi đền thờ của Sa-lô-môn được cất ra, khắp nơi trên thế giới, nó đã được cất ra từ khắp cả thế giới, những hòn đá trông ngộ nghĩnh khác nhau, và mọi thứ khác. Nhưng khi chúng bắt đầu được lắp lại với nhau, thì không có tiếng cưa hay tiếng búa. Bốn mươi năm để dựng nên đền thờ, người ta chẳng hề nghe lấy một tiếng búa đóng, hay tiếng cưa ồn ào. Tất cả chúng đều đã được cất ra thật đúng.

188 Tất cả những hội thánh lớn này, mà có Đức Thánh Linh, sẽ di chuyển ngay với nhau vào những nơi thích hợp của chúng, vào Ngày đó, trong Thân thể của Đấng Christ, cho sự Cất lên. Vì vậy chỉ đến nơi nào người ta tin Phúc âm.

189 Bây giờ, các bạn yêu quý của tôi, tôi không biết rằng tôi đã làm mất nhiều thì giờ của các bạn. Tôi không biết mấy giờ tôi

bắt đầu. Lúc chín giờ ba mươi hay mười giờ, hay gần như thế phải không? Mười giờ. Tôi không thể...Điều đó thì, thật dài quá không? Tôi hầu như không thể tin điều đó.

¹⁹⁰ Chúng ta có thời gian chỉ dành cho việc cầu nguyện cho người đau. Chúng ta đã hứa với họ điều đó. Vậy thì, chờ một chút. Nếu anh chị em chỉ cho chúng tôi mười lăm phút. Chỉ...Tôi nghĩ chỉ mười lăm phút cho đến khi, vậy chúng ta sẽ dành mười lăm phút theo đồng hồ của tôi. Lắng nghe. Không có gì...

¹⁹¹ Công việc trước nhất của anh chị em, khi anh chị em bị bệnh, dĩ nhiên, đó là đi đến bác sĩ của mình. Ông ấy làm tất cả điều ông có thể làm. Nếu ông không thể làm gì hơn nữa, anh chị em có quyền đi đến với Chuyên Gia lớn lúc đó. Vậy thì, chúng ta không có gì chống lại các bác sĩ.

¹⁹² Tôi có nhiều người bạn bác sĩ rất quý là những người bạn thân của tôi, những người tử tế tin vào Đức Chúa Trời. Và tôi cầu nguyện cho họ, và họ cũng cầu nguyện cho tôi. Đúng vậy. Họ có những bệnh nhân mà họ không thể làm gì được. Nhiều bác sĩ giỏi, dĩ nhiên, tôi giữ bí mật về tên của họ. Có lẽ họ không được đầy đầy Đức Thánh Linh và những điều khác, nhưng họ là những người tốt. Họ nói, “Anh Branham, tôi không thể làm gì được với ca bệnh đó; giá như anh sẽ nhận lấy.”

¹⁹³ Tôi nói, “Hãy gửi ca đó qua đây. Để tôi...Tôi cũng không thể làm gì được. Tôi sẽ dâng nó lên Chúa Jêsus, giao phó nó cho Chúa Jêsus Christ, để cho Ngài giải quyết.” Hiểu không? Vì vậy thế là tốt.

¹⁹⁴ Nhưng, nhìn xem. Nếu có bất cứ sự chữa lành nào xảy ra, Đấng Christ sẽ là Đấng làm điều đó. Bác sĩ không thể dời đi sự tắc nghẽn, nhổ một cái răng, hay—hay cắt chỗ nào đó, cắt ruột thừa, lấy, cắt khối ung thư ra, lấy cục bướu ra, hay giải phẫu; hoặc vì điều gì khác, đưa thuốc độc vào bạn, để giết chết những mầm bệnh. Nhưng không có gì có thể chữa lành ngoài Đức Chúa Trời, bởi vì đó phải là một sự sáng tạo, tròn nó lại. Và không có loại thuốc nào là sáng tạo hết. Hiểu không? Chỉ có một Đấng Sáng Tạo, đó là Đức Chúa Trời. Thế thì, Thi-thiên 103, thấy đó. Cả Kinh Thánh đều đúng. “Ta là Chúa Đấng chữa lành mọi bệnh tật của các người.” Điều đó không nói bác sĩ chẳng có phần nào trong

đó. Vâng, ông có đấy. Nếu tôi bị gãy tay, việc tôi phải làm là đến bác sĩ để biết làm thế nào sửa lại cánh tay đó, nhưng ông không thể chữa lành cánh tay đó. Ông chỉ có thể đặt nó, đặt cái xương đó lại đúng chỗ của nó. Và rồi Đức Chúa Trời cung cấp can-xi và vôi vôi, và tạo nên chất liệu, bên trong cánh tay của tôi, để phát triển nó lại. Đức Chúa Trời là đấng chữa lành. Thấy không?

¹⁹⁵ Vậy thì, chúng tôi đã giảng trong tuần này. Phong tục Do Thái cho dân chúng, trong thời Do Thái, là đi, đặt tay trên người bệnh. Đó là điều họ đã làm. Mọi việc là sự đặt tay. Đó là luật Do Thái. Nhưng dân Ngoại chẳng bao giờ làm theo cách đó, chẳng bao giờ. Khi con gái của Giai-ru (một thầy tế lễ Do Thái), khi cô chết, ông nói với Chúa Jê-sus rằng, “Hãy đến, đặt tay Ngài lên đứa con của tôi và nó sẽ sống lại.” Đặt tay Ngài trên nó.

¹⁹⁶ Nhưng khi Ngài đến với thầy đội La-mã, ông nói, “Tôi không xứng đáng rước Chúa đến dưới mái nhà tôi. Xin Ngài đứng đó, và chỉ phán một Lời.” Ông nhận thức được uy quyền mà Chúa Jê-sus có. Ông nói, “Tôi là người có thẩm quyền, Tôi có một...” Ông là một thầy đội. Điều đó có nghĩa—nó có nghĩa là có một trăm người dưới quyền ông. Ông nói, “Nếu tôi biểu người này rằng, ‘Hãy làm *điều này*,’ thì người ấy làm. Và người kia, ‘Hãy làm *điều kia*,’ thì người đó làm.” Ông nói, “Và Ngài có quyền trên mọi bệnh tật, trên mọi sự đau ốm, và mọi thứ. Chúng đều chịu phục theo mạng lệnh của Ngài. Ngài là Tổng Tư Lệnh vĩ đại.” Ôi, tôi thích điều đó.

¹⁹⁷ Điều đó thậm chí đã làm Chúa Jê-sus cảm động. Và Ngài quay lại lúc đó, với những người Do Thái, và Ngài phán rằng, “Ta không thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có đức tin giống như thế.”

¹⁹⁸ Người đàn bà Phê-ni-xi-an, một người Hy Lạp dân Ngoại, đến cùng Ngài và nói rằng, “Lạy Chúa, con gái tôi đang nằm dưới kia, ma quỷ đang làm cho nó khốn khổ nhiều.” Có lẽ nó bị động kinh hoặc kiểu điên loạn nào đó. Nói, “Nó đang ở trong tình trạng đau đớn lắm. Xin Ngài chữa cho nó?”

¹⁹⁹ Và Ngài đã thử đức tin của bà. “Sao,” Ngài phán, “không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho chó ăn.” Gọi bà là một con chó. Và trong những ngày đó, chó cũng là một trong...gần giống

như heo, thứ thấp kém nhất đã có. Phán, “Ta không nên lấy bánh của con cái, mà quảng cho các người các con chó.”

²⁰⁰ Bà thưa rằng, “Đó là sự thật, thưa Chúa.”Ồ, tôi thích điều này. “Đó là sự thật.” Nói, “Nhưng, Ngài biết đó, những con chó, dưới bàn, ăn những mảnh vụn rớt xuống.” Điều đó làm cho Ngài cảm động.

Bà đã nói, giống như chị đã nói ngày nọ, Hattie ạ, điều đúng.

²⁰¹ Ngài quay lại và Ngài phán, “Vì lời nói này, ma quỷ đã lia khỏi con gái người.” Không phải đến với cô gái và đặt tay.

Vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi Đức Thánh Linh giáng lâm...

²⁰² Phi-líp đã đi xuống Sa-ma-ri. Họ là những người Do Thái lai, vì vậy, khi ông đi xuống, ông phải đặt tay trên họ, để họ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh chưa đến trên người nào trong số họ, cho đến lúc ấy, vì vậy họ đã sai người lên và gặp Phi-e-rơ. Họ đã chịu báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus, vì vậy họ đi lên gặp Phi-e-rơ và Giảng, tại Giê-ru-sa-lem, ở tổng hành dinh. Và họ đã xuống và đặt tay trên họ, và họ đã được nhận lãnh Đức Thánh Linh. Rồi Phi-e-rơ đi lên nhà Cột-nây...Đấy, ông đã phải đặt tay trên họ. Xem đấy, Công Vụ 19, khi nhóm người Do Thái đó tại Ê-phê-sô, ông phải đặt tay trên họ, để họ được nhận lãnh Đức Thánh Linh.

²⁰³ Nhưng, trong khi ông ở tại nhà Cột-nây, “Trong lúc người nói những Lời này, thì Đức Thánh Linh đã giáng lên trên họ.” Không có việc đặt tay. Đức Thánh Linh đã giáng xuống khi họ nghe Lễ thật. Họ đã đói khát và đang chờ đợi Điều đó.

²⁰⁴ Anh chị em có đang đói khát sự chữa lành, sáng hôm nay không? Thế thì hãy để cho Đức Thánh Linh phán, nếu Chúa Jê-sus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi. Anh chị em tin điều đó không? Có phải Ngài đã phán, “Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm”? Làm thế nào Ngài đã công bố cho người ta biết chính Ngài là Đấng Mê-si của họ, Đấng Mê-si của người Do Thái? Làm thế nào Ngài đã làm điều đó với người Do Thái? Bởi việc nói với họ những bí mật trong lòng họ. Họ nhận ra Ngài, là Đấng Mê-si. Bao nhiêu người biết điều đó là đúng? Chắc chắn.

205 Lúc Phi-e-rơ đến, và Ngài phán, “Tên ngươi là Phi-e-rơ.” Và phán...Hay là, “Tên ngươi là Sê-pha.” Phán, “Ngươi sẽ được gọi là Phi-e-rơ. Cha ngươi tên là Giô-na.” Điều đó giải quyết vấn đề. Ông đã biết rằng đó là Đấng Mê-si.

206 Khi Phi-líp đi và tìm thấy Na-tha-na-ên, Ngài phán, “Ngươi là một...Ngươi là một người tốt, thật thà.”

Ông nói, “Vậy thì, thưa Thầy, Ngài đã biết tôi khi nào?”

207 Phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi đang ngồi dưới gốc cây, Ta đã thấy ngươi.” Cách mười lăm dặm chung quanh ngọn núi, một ngày đi đường, “Ta đã thấy ngươi.”

Ông nói, “Thầy là Con của Đức Chúa Trời, Vua của Y-sơ-ra-ên.”

208 Ngài đi xuống với người Sa-ma-ri. Ngài cần phải đi qua đó. Tại sao? Ngài đi xuống với những người Sa-ma-ri. Và có một người đàn bà Sa-ma-ri ở đó, và vì vậy Ngài nghĩ Ngài cần phải cho bà ta dấu hiệu về Đấng Mê-si. Và Ngài đã phán, “Hãy đi gọi chồng ngươi và đến đây.”

Bà đáp, “Tôi không có chồng.”

Ngài phán, “Ngươi nói phải, bởi vì ngươi đã có năm đời chồng.”

209 Bà nói, “Thưa Ngài,” nói một cách khác, như thế này, “chúng tôi đang trông đợi một Đấng Mê-si đến, và Ngài sẽ là một Tiên tri-Đức Chúa Trời. Và chúng tôi biết, khi Ngài đến, Ngài sẽ bảo cho chúng tôi những sự này. Vì vậy, Ngài chắc chắn là thuộc loại tiên tri nào đó.”

Ngài phán, “Ta là Đấng Mê-si. Ta chính là Đấng mà ngươi đang nói đến.”

210 Bà bỏ lại vò nước đó, một cô gái điếm và tuyệt vọng, thật hoàn cảnh của bà đã có, và chạy vào thành, và nói với những người đó, “Hãy đến, xem Người Mà đã nói với tôi những điều bí mật trong lòng tôi. Đó chẳng phải là Đấng Mê-si sao? Đó chẳng phải là Đấng Mê-si sao?”

²¹¹ Không phải một lần sự việc được xảy đến cho các dân Ngoại. Không, thưa quý vị. Đây là thời của họ, khi những Ánh sáng lúc chiều tối.

²¹² Bây giờ Do Thái đang là một quốc gia, để điều khiển thế giới. Một lần họ đã làm như vậy. Họ đang trở lại. Hãy xem cây vả đó đang nứt lột, ngoài kia. Anh chị em hãy xem người Do Thái, bất cứ nơi nào họ ở, lịch của Đức Chúa Trời, anh chị em sẽ nhận ra. Ngài không bao giờ bỏ dân Y-sơ-ra-ên. Nhưng Y-sơ-ra-ên đã bị mù lòa. Tôi không đang nói điều này vì những vị Do Thái đang ngồi đây. Nhưng Y-sơ-ra-ên phải bị mù lòa, để ban cho chúng ta một cơ hội. Hãy yêu mến họ. Anh chị em đừng lo, họ sẽ lại nở hoa. “Cái gì sâu keo còn để lại, sâu lột vỏ ăn. Cái gì sâu lột vỏ còn để lại, châu chấu ăn. Nhưng ta sẽ phục hồi, Chúa phán vậy.” Đó là chỉ bị ăn, theo kỳ định, để chúng ta có thể được đưa vào. Mất chúng ta được mở ra.

²¹³ Bây giờ đó là gì? Thời đại của chúng ta đang kết thúc. Người Do Thái bắt đầu nhóm họp lại, với nhau, như Đức Chúa Trời đã phán. Và Ánh sáng chiều tối đang chiếu lên, trên điều gì? Ánh sáng chiều tối chiếu ra ở đâu? Tại phương Tây. Chúng đã chiếu ở phương Đông, tại Do Thái, cho người phương đông, lúc ban đầu. Thật là một thời đại tối tăm của những hệ phái và vân vân, nhưng Ánh sáng chiều tối sẽ chiếu ra trên các dân Ngoại, tại tây bán cầu. Chúng ta ở đây bây giờ, vào thời điểm kết thúc. Chúng ta—chúng ta đang ở tại Bờ biển phía Tây. Nếu anh chị em muốn đi xa thêm nữa, thì anh chị em sẽ trở lại phía Đông lần nữa. Nên vẫn minh di chuyển theo cách đó. Vì vậy, Ánh sáng chiều tối đang chiếu ra, “Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²¹⁴ Bây giờ, lạy Chúa, tất cả những người này đều thuộc về Ngài. “Đức tin đặt vào Lời đến bởi sự người ta nghe, nghe Lời của Đức Chúa Trời.” Và, Đức Chúa Trời ôi, xin Ngài khiến cho Lời Ngài được tỏ ra, để chứng minh cho dân sự rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Bây giờ xin tỏ nó ra, sáng hôm nay, rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và con là tôi tớ của Ngài, đang nói cho họ biết Lễ thật về Sự

sống Đời đời. Chúng con cầu nguyện, qua Jêsus Christ Chúa của chúng con. A-men.

215 Tôi nghĩ, Billy đã nói với tôi ở ngoài kia, rằng có một—một số rất nhiều thể cầu nguyện, nhiều người ở đây. Chúng ta không thể nào đưa tất cả những người đó lên, anh chị em biết điều đó, vì nó để—vì nó để chứng minh điều đó, hay chỉ để anh chị em có thể thấy. Vậy thì, Đức Chúa Trời không phải làm điều này. Và mọi người có biết điều đó không?

216 Chúa Jêsus không chữa lành bất kỳ ai khi Ngài còn ở trên đất. Anh chị em có biết điều đó không? Nhưng Ngài đã thực hiện điều đó, để làm ứng nghiệm điều mà đấng tiên tri đã nói. Đúng thế không?

217 Ngài đã làm điều này, để Lời có thể được ứng nghiệm, “Nhu việc đã xảy ra trong thời của Sô-đôm, trong sự Đến của Con Người cũng sẽ vậy.”

218 Anh chị em để ý, họ đã có Billy Graham và Oral Roberts, họ, trong thời Sô-đôm. Người ta đã mời họ xuống và giảng cho những người Sô-đôm trong thành.

219 Nhưng kẻ được chọn Áp-ra-ham và nhóm người của ông là nhóm người được gọi ra, tránh qua một bên. Loại Thiên sứ nào đã ở đằng sau và giảng cho họ? Hãy xem. Người ngồi đó, nói Người là một Khách lạ đến từ ngoại quốc. Y phục Người đầy bụi. Đã ăn một miếng thịt bê, uống sữa bò mẹ, ăn những cái bánh ngô, với Áp-ra-ham. Trong khi, có lẽ, ông đã cầm một nhánh cây, đuổi những con ruồi đi, trong khi Ngài đang làm điều đó, ngồi ở đó, đang ăn. Và sau khi Ngài đã lia khỏi...Áp-ra-ham gọi Ngài là, “Ê-lô-him, Đấng Toàn Năng.” Nhưng Ngài đã trở nên một Người; Đức Chúa Trời ở trong dân sự Ngài. Bây giờ hãy xem điều Ngài đã làm, Ngài biết như thế nào. Ngài đã ngồi đó và nói chuyện với Áp-ra-ham. Ngài nói...Bấy giờ, lần đầu tiên Ngài đã gặp Áp-ra-ham, lần đầu tiên Áp-ra-ham được gặp Ngài, một cách hiểu biết.

220 Còn những con người kia đi đến thành Sô-đôm. Và họ đi xuống đó và giảng dạy, và làm mù dân chúng. Chẳng phải đó là những gì sự giảng dạy Phúc âm làm, làm mù lòng những kẻ không tin? Để ý.

221 Nhưng Người này đã đứng sau đó với Hội thánh được chọn, Áp-ra-ham và dân sự của ông, những người chịu phép cắt bì, những người chân thật. Ngài phán...

222 Lót là người—người mà sống trong thành phố, và có những thời gian vui sướng. Và thấy cách những đứa con gái của ông thế nào, và những con trai ông ta thế nào, và mọi thứ. Điều đó cũng giống như thế giới ngày hôm nay, Sô-đôm, tội lỗi và mọi chuyện. Đó là hội thánh, hữu danh vô thực.

223 Nhưng Hội thánh, thuộc linh, là một nhóm người được gọi ra, được biệt riêng. Loại Thiên sứ nào đến với họ? Bây giờ chúng ta xem. Nay, nên nhớ, Chúa của anh chị em đã phán, “Như việc đã xảy ra lúc đó, thì cũng sẽ xảy ra ở sự Đến của Con người.” Chúa Jêsus đã phán vậy. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi bao giờ.” Bây giờ hãy lắng nghe kỹ, và yên lặng.

224 Bây giờ, Thiên sứ này đã nói chuyện với Áp-ra-ham. Ngài nói, “Hỡi Áp-ra-ham, vợ của ngươi, Sa-ra đâu?” Làm sao Ngài biết ông đã có gia đình? Làm sao Ngài biết ông đã có vợ? Và làm sao Ngài biết tên của vợ ông là Sa-ra? Lạ thật, phải không?

Và Áp-ra-ham thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.” Ừ-m.

225 Ngài nói, “Áp-ra-ham, thấy rằng—rằng ngươi tin Đức Chúa Trời, và ngươi sẽ được thừa hưởng thế gian, tất cả dân Ngoại và hết thầy sẽ được đem vào Nước Trời bởi Dòng dõi ngươi, bởi của ngươi...lời hứa đã lập cho ngươi, Ta sẽ không giấu ngươi bất cứ...giấu ngươi bất cứ điều gì, hỡi Áp-ra-ham.” Ồ, tôi yêu thích điều đó. “Ta sẽ không giấu ngươi điều gì, hỡi Áp-ra-ham. Nhưng ngươi đã tin Ta, vì con trẻ đó, trong hai mươi lăm năm. Bây giờ ngươi được một trăm tuổi, còn nàng đã chín mươi. Nhưng, Áp-ra-ham, theo thì giờ của cuộc sống...” Trong một nhóm thánh giả pha trộn, anh chị em biết tôi muốn nói gì, hai mươi tám ngày. Bà ta đã dừng lại, năm mươi năm, hoặc hơn nữa, vâng, sáu mươi năm trước đó. Phán, “Theo kỳ định đời sống với Sa-ra, Ta sẽ trở lại viếng thăm ngươi, và ngươi sẽ có mang đứa con đó.”

226 Và Sa-ra, ở phía sau Ngài, trong trại, vỗ nhẹ, cười thầm. Chỉ... [Anh Branham giả cười thầm—Bt.] Và nói trong lòng rằng, “Có thể nào tôi còn khoái lạc với chúa tôi sao?” Chị em gọi chồng

mình là gì? “Tôi sẽ còn vui thú với chúa tôi được nữa sao, thấy mình đã già, và ông cũng, quá già rồi?”

227 Và Thiên sứ, với lưng Ngài quay lại, nói, “Sao Sa-ra đã cười vậy? Điều gì khiến cho bà cười?” Anh chị em không thấy chăng? Kiểu Thánh Linh gì, loại Thiên sứ gì, đã có đó, đang viếng thăm Hội thánh được chọn ở đó?

228 Bây giờ, Chúa Jêsus đã phán rằng điều tương tự sẽ xảy ra ngay trước sự Đến của Ngài. Đó sẽ là một dấu hiệu về sự Đến của Ngài.

229 Chúng ta hãy gọi lên hàng cầu nguyện. Ngài đã lập lời hứa. Ngài giữ nó. Bây giờ, ở đó, nơi nào đó dọc theo ở đó, tôi phải gọi lên năm hay sáu người, như nhiều người có thể đứng chỗ này. Những người còn lại trong tất cả các bạn chỉ tin. Hãy xem. Nếu anh chị em không có thể cầu nguyện và muốn lên đây, cái thế đó không có nghĩa gì cả. Tôi thách thức anh chị em. Đây là những gì...

230 Đây là điều mà Dòng dõi Áp-ra-ham đã làm, Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên đất.

231 Một ngày nọ, Ngài đi ngang qua một đám đông. Và tất cả bọn họ nói, “Xin chào, Ra-bi. Xin chào, Tiến sĩ. Ngài có khỏe không, thưa Mục sư? Rất vui được gặp Thầy, thưa Mục sư. Rất hân hạnh được Thầy ở trên đây. Thầy định tổ chức buổi nhóm nào trong khi chúng tôi ở trên đây không?”

232 Và một người phụ nữ nhỏ bé nghèo khó có một nhu cầu, vì vậy bà len lỏi qua đám đông và bà rờ vào gấu áo của Ngài. Vì bà đã tự nhủ trong lòng rằng, “Nếu như mình sẽ chỉ đụng vào Người thánh đó.” Thấy không? Đức tin của bà. Thấy không? “Nếu tôi đụng vào Ngài, tôi sẽ được lành bệnh.” Vậy nên bà đã chạm vào Ngài, và bà ra phía sau đám đông. Bà nói, “Ôi, tôi tin chắc tôi đã được lành, bởi vì tôi tin điều đó. Tôi tin điều đó. Tôi biết tôi đã được chữa lành. Tôi—tôi thật sự tin rằng bệnh mất huyết giờ này đang ngưng hẳn ngay bây giờ. Tôi chỉ tin điều đó.”

233 Chúa Jêsus dừng lại, phán, “Hãy nói, ai đã đụng vào Ta?” Thật là một câu hỏi!

²³⁴ Phi-e-rơ đã nói, nói cách khác, “Lạy Chúa, có vấn đề gì với Ngài vậy?” Kinh Thánh chép ông đã quở trách Ngài. Nói, “Ngài muốn nói gì vậy? Ô, mọi người đang đụng vào Ngài mà! Làm sao Ngài nói rằng...Ngài, là Đấng Mê-si, chẳng lẽ Ngài ngại không muốn tỏ Mình ra ở đây trước những người này sao, ‘Ai đã đụng đến Ta?’ Và tôi dám chắc đã có năm trăm người đụng vào Ngài phút vừa rồi. Ngài muốn nói điều gì, việc như thế à?”

²³⁵ Ngài phán, “Nhưng đây là một sự đụng chạm khác biệt. Ta nhận thấy Ta trở nên yếu đi.” Quyền phép, bất cứ ai cũng biết quyền phép tức là sức mạnh. “Ta trở nên yếu đi. Sức lực đã ra khỏi Ta.”

²³⁶ Rồi Ngài nhìn quanh, nhìn quanh. Đấy, có đức tin ở ngoài đó, ở đâu đó. Ngài nhìn quanh, và Ngài nhận ra người đàn bà nhỏ bé đó. Đức Thánh Linh mà ở trong Ngài, trong sự trọn vẹn, đã chỉ cho Ngài ngay người đàn bà nhỏ đó. Bệnh mất huyết đó bà đã có, Ngài phán, “Đức tin người! Này, Ta không hề chữa cho người. Ta không hề làm gì với nó, nhưng đức tin người,” (vào Ai?) “vào Đức Chúa Trời, Đấng mà Ta đang đại diện, đức tin người đã khiến cho người được lành.”

²³⁷ Vậy thì, Kinh Thánh nói rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó là, giống như vậy trong nguyên tắc, trong cùng năng quyền, trong cùng thái độ. Cùng một Đức Chúa Trời đã sống trong Đấng Christ, đang sống trong Hội thánh, không nhiều hơn về Điều đó. Ngài không thể đo lường, còn chúng ta thì có giới hạn. Nhưng nếu anh chị em múc một muống nước, ra khỏi đại dương, thì thành phần hóa học của cả đại dương, cũng giống như thành phần hóa học trong muống nước đó. Hãy nhớ điều đó. Đúng vậy. Đó là cùng một Đức Chúa Trời.

²³⁸ Bây giờ, Kinh Thánh nói, trong Hê-bơ-rơ, người nói rằng, “Đức Chúa Jê-sus Christ ngay bây giờ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể cảm thông được sự yếu đuối của chúng ta.” Bao nhiêu người biết điều đó? Ồ, nếu Ngài là cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó, chẳng lẽ Ngài không hành động giống như lúc Ngài được đụng vào đó sao?

²³⁹ Chúng ta là ai? Miệng của Ngài. Chúng ta dâng chính mình cho Ngài, và những lời nói của chúng ta không phải là của chúng

ta. “Đừng lo các người sẽ nói gì, bởi vì điều đó không phải người nói. Chính là Cha ngự trong các người. Ngài nói.”

240 Nơi nào đó, số mấy vậy, Billy, một đến năm mươi, hay một đến một trăm? [Anh Billy Paul Branham nói, “Một trăm.”—Bt.] Một tới một trăm.

241 Thường thì, người ta gọi thẻ đầu tiên đó, vì vậy chúng ta cứ để đó một chút. Chúng ta bắt đầu với một số vui khác, chúng ta hãy nói, ba mươi. Ai có thể số ba mươi? Hãy đưa tay lên.

242 Mẫ—mẫ tự gì vậy? [Anh Billy Paul nói, “B.”—Bt.] B, B ba mươi. Được rồi.

243 Hãy xem trong túi của mình, lấy cái thẻ của mình ra. Và nếu có...[Một anh em nói, “Ngay đó.”—Bt.] Ồ, hãy nghe, nếu không có số ba mươi, ồ, chúng ta sẽ bắt đầu bằng số nào đó khác vậy. Chúng ta sẽ—chúng ta sẽ bắt đầu ở số...[Anh Billy Paul nói, “Ngay đó, ở phía sau.”] Nói gì hả? [Anh Billy Paul nói, “Anh ấy kìa.” Anh Billy Paul nói, “Phía sau, bên trái.”] Ồ, tôi xin lỗi. Tôi xin lỗi. Được rồi. Xin đến đây, thưa ông.

244 Ba mươi mốt. Ai có thể số ba mươi mốt, xin mời đưa tay lên? Ba mươi mốt. Xin mời lên đây, thưa ông. Ba mươi hai. Ai có thể số ba mươi hai? Cô, quý cô à? Ba mươi ba. Ai có thể ba mươi ba? Mời quý vị giơ tay lên? Bà này, ở đây. Được rồi, thưa chị. Ba mươi ba. Ba mươi bốn. Tới thẻ ba mươi bốn phải không? Ông hả, thưa ông? Ba mươi lăm. Ba mươi sáu. Ba mươi sáu. Ai có thể ba mươi sáu? Tôi đã bỏ sót nó à?

Cô có thể ba mươi sáu, phải không cô? Ba mươi bảy. Quý bà này bị bối rối ở đây. Tìm ra...Thẻ của bà số mấy? Xem bà ấy ở đâu. [Chị đó nói, “ba mươi lăm.”—Bt.] Ba mươi lăm. Tôi xin lỗi, thưa bà. Được rồi, lấy chỗ của bà. Các chàng trai ở đó sẽ sắp đặt chỗ cho bà.

Ba mươi bảy, ba mươi tám, ba mươi chín, bốn mươi. Chúng ta hãy xem họ đứng lên. Có ba người bây giờ. Ba mươi tám, ba mươi chín, bốn mươi. Ba mươi chín, bốn mươi. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, tôi đoán là thế. Bốn mươi, bốn mốt, bốn hai, bốn ba, bốn bốn, bốn lăm. Hãy để những thẻ cầu nguyện tiếp

tục: thẻ cầu nguyện, lên đến bốn mươi lăm, từ ba mươi đến bốn mươi lăm.

Bây giờ, nếu quý vị không thể đứng lên được... Ông có thể cầu nguyện chứ, thưa ông? Ông có, được rồi, đi qua đó. Tôi không thấy ai ngoài một người tàn tật. Ông ấy đang ngồi ở đây trong một xe lăn. Bây giờ, nếu có người nào trong số họ không có thể cầu nguyện, bây giờ, chúng ta không biết... Tôi đoán tôi đang có một hàng chạt cứng ở đó, vì vậy tôi... Được. Được rồi. Tôi sẽ—tôi sẽ—tôi sẽ ngừng lại, trong một phút thôi. Được rồi. Chúng ta không còn chỗ ở đây, đây, để cho có trật tự.

²⁴⁵ Bây giờ, bao nhiêu người ở đây không có thể cầu nguyện, và, tuy nhiên, quý vị đau, và quý vị muốn Đức Chúa Trời chữa lành quý vị? Hãy giơ tay lên. Ồ, hầu như thực tế khắp mọi nơi, tôi cho rằng, gần như mọi nơi.

Được rồi, bây giờ, tôi sẽ hỏi các bạn, nếu các bạn muốn, trong vài phút sắp tới đây...Mà, tôi đã vượt quá thời gian của mình lúc này.

Nhưng, đây là cao điểm xem Lời này có đúng hay không! Điều này chứng minh điều đó!

Bây giờ, hãy để tôi có được sự tập trung chú ý của bạn.

Bất cứ ai ở đây đều biết, rằng, nếu tôi có thể, tôi sẽ chữa lành cho từng người trong các bạn. Nhưng Kinh Thánh nói, rằng, “Ta là Chúa Đức Chúa Trời người Đấng chữa lành mọi bệnh tật người.” Nó dựa trên một Đức tin. Tất cả những điều này mà tôi đã giảng trong tuần này, cho đến thời điểm này, và trong suốt cuộc đời của tôi, đã dựa trên công tác hoàn tất của Đấng Christ tại Đồi Sọ. Nếu các bạn tin điều đó, đó là tất cả những gì Đức Chúa Trời yêu cầu: “Nếu các người tin vào điều đó, các người sẽ có được điều mình cầu xin.”

Bây giờ, cho đến khi những dấu kỳ và phép lạ xuất hiện, Ngài đã hứa điều đó. Đầu tiên, Ngài đặt để trong hội thánh (Điều gì?) các sứ đồ, các đấng tiên tri, các giáo sư, các nhà truyền bá phúc âm, các mục sư. Đó là thứ tự của Đức Chúa Trời đặt ra trong hội thánh, để hoàn thiện các thánh đồ.

Bây giờ, tôi muốn mỗi người trong số các bạn dành cho tôi sự tập trung chú ý.

Bây giờ, chỉ có gần như một người trong hàng cầu nguyện đó mà tôi nghĩ rằng tôi biết. Và đó là người đàn ông mặc bộ đồ trắng. Tôi không thể nhớ tên ông. Nhưng tôi—tôi tin ông từ đâu đó đến, gần như, trên khoảng Carolina, hay gần như thế. Tôi... Ông ấy là người buôn bán xe hơi hay điều gì đó. Tôi đã có lời với ông. Tôi thậm chí chưa biết tên ông. Nhưng tôi...Và thật tình mà nói, tôi—tôi không biết vấn đề gì xảy ra với ông. Tôi...Đức Chúa Trời biết điều đó. Tôi không thể nói được có vấn đề gì với ông. Nhưng tôi nghĩ tất cả những người còn lại đó cũng đều là những người xa lạ đối với tôi. Tôi không biết họ.

²⁴⁶ Bao nhiêu người ở ngoài này biết rằng tôi không hề biết gì về anh chị em? Hãy đưa tay lên. Vâng, thưa quý vị. Vậy thì, Kinh Thánh đã cho biết, “Khi Đức Thánh Linh đến, Ngài sẽ...” (Điều trước tiên, Đức Thánh Linh sẽ làm là gì?) “...bày tỏ cho anh chị em những điều này, mà tôi đã dạy.” Đúng vậy không? Rồi Ngài sẽ làm gì? “Tỏ cho anh chị em thấy những điều sẽ xảy đến, là Đấng Bày Tỏ điều bí mật trong lòng.” Ngài sẽ làm cùng công việc mà Chúa Jêsus đã làm.

²⁴⁷ Bây giờ, bao nhiêu người tin rằng Chúa Jêsus đã hoàn thành kế hoạch cứu rỗi và chữa lành, tại Đồi Sọ? Một cách chắc chắn. Vì vậy, theo như thế, mọi sự đã được trọn rồi, đúng không? Nó được trọn cả rồi.

²⁴⁸ Nhưng chỉ một điều Ngài có thể làm đó là đụng chạm đến anh chị em, hay đưa anh chị em đến sự hiểu biết rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời và giữ lời hứa Ngài. Vì vậy, để làm việc đó, Ngài xúc dầu cho những thầy giảng. Đó là những người rất tốt đang đứng xung quanh đây, và nhiều người ở đằng sau đó. Ngài xúc dầu cho họ để giảng đạo. Tôi là một người thay thế hèn mọn thay cho một thầy giảng. Ngài ban cho tôi *điều này*, cho sự giảng dạy của tôi, anh chị em thấy, để giảng thay thôi. Bởi vì, tôi là một người ít học và không biết gì, anh chị em biết tôi muốn nói gì, là học giả hay là bất cứ điều gì, hay là một sinh viên. Nhưng Ngài ban cho những người này cơ hội để làm điều đó, và họ đứng lên đó dưới sự hà hơi và giảng dạy.Ồ, họ có thể nói nhiều hơn trong

năm phút hơn tôi có thể nói trong một tiếng đồng hồ, bởi vì, ở dưới thần cảm, giống như một khẩu đại bác hay một khẩu súng máy bắn xối xả Nó xuống, giống như búa lớn nện bằng máy đang chạy. Hiểu không?

²⁴⁹ Tôi, thấy ân tứ của tôi là điều gì khác: Tôi phải dành thời gian và nghiên cứu điều mà...và chờ đợi xem điều gì Đức Thánh Linh bảo tôi kế tiếp. Và hãy xem, nó không chính xác trong đường lối của tôi. Nhưng tôi làm điều đó, để xây dựng hội chúng, để cho họ biết quan niệm của tôi về Đấng Christ là gì.

Thông thường trong các buổi nhóm, tôi có thầy giảng tốt nào đó giảng cho tôi. Nhưng bây giờ, bây giờ là lúc; đây là giờ, sau khi Lời đã được rao giảng: Thế còn về điều đó thì sao? Nếu đó chỉ là thuyết giảng, các bạn bỏ đi, ồ, các bạn không biết nó. Nhưng nếu Ngài đến gần, và chứng minh rằng những gì Ngài đã nói là Lễ thật, thế thì, thưa anh em, nó ở trong lòng anh em, lúc đó. Đúng vậy, chính là anh em.

Bây giờ, nếu Đức Thánh Linh sẽ đến sáng nay trong cử tọa, và làm chính xác cách Ngài đã làm khi Ngài còn ở trong Chúa Jêsus Christ, bao nhiêu người ở trong đây sẽ tin rằng Đức Chúa Trời đã từng ở trên chúng ta; thì với chúng ta, trong Đấng Christ; bây giờ trong chúng ta, trong Hội thánh? Chắc chắn rồi.

Bây giờ, nếu quý vị có thể nhìn thấy bây giờ, quý vị không cần có sự đặt tay trên quý vị, nếu quý vị là một người tin thực sự. “Trong khi Phi-e-rơ nói những lời này, Đức Thánh Linh giảng trên họ.” Hiểu không? “Tôi không cần, hãy đến đặt tay lên người tôi tớ của tôi: chỉ phán Lời, và đó là tất cả điều Ngài phải làm.” Xem anh em có phải là dòng dõi của Áp-ra-ham bây giờ không. Hãy để Chúa làm phần còn lại.

Lạy Cha Thiên thượng, như một người, như một người đầy tớ, đó là lời kết thúc của con. Ngài phán từ đây, Chúa ôi. Xin được như vậy, để họ sẽ biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời ở giữa dân sự. Nhân Danh Chúa Jêsus, A-men.

²⁵⁰ Bây giờ, như là một người đàn ông, đây là một người đàn ông giống như, ồ, tôi muốn nói, rằng, khi Na-tha-na-ên đến trước mặt Chúa Jêsus. Theo như tôi biết, chúng ta chưa bao giờ gặp nhau;

chúng tôi là những người xa lạ với nhau. Nhưng Chúa biết người đó, tôi không biết ông ta. Trong trí nhớ của mình tôi chưa bao giờ nhìn thấy ông ấy, trừ khi nó chỉ xảy ra trên đường phố ở đâu đó, và gặp anh ta ở đây, bắt tay ông, hoặc nói, “Ông thế nào, thưa ông?” hay điều gì đó khác, của một buổi sáng, là tất cả những gì tôi biết. Nhưng Đức Chúa Trời biết người đó. Bây giờ, nếu Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, thì Ngài có...nếu người đàn ông này bị bệnh, thì, theo như sự chữa lành, Ngài đã làm xong rồi. Chúa Jêsus đã làm xong điều đó rồi. Nhưng chỉ cách nào đó để khiến ông ấy, tin, biết rằng Chúa Jêsus đang ở ngay đây.

²⁵¹ Vậy thì Chúa Jêsus đã nói điều gì? “Dấu hiệu, giống như đã xảy ra tại Sô-đôm, cũng sẽ được thực hiện trong những ngày sau rốt.” “Những việc Ta làm,” cho thấy rằng Ngài chính là Đấng đã ở với Áp-ra-ham. “Trước khi có Áp-ra-ham, ĐÃ CÓ TA.” Ngài là Thiên sứ đó. Và tại đây Ngài...Ngài ở đây này, ở đây sáng hôm nay, cũng là Thiên sứ đó, đang ngự giữa chúng ta.

²⁵² Bây giờ, người đó có thể là một—một kẻ giả mạo. Người đó có thể là kẻ giả hình. Người đó có thể là kẻ vô đạo. Người đó có thể là một—một thánh đồ. Người đó, tôi không biết gì về người đó. Ông ta chỉ đang đứng đó. Nhưng nếu Đức Thánh Linh sẽ đến và bày tỏ, cho ông, khiến cho ông bị phán xét từ đó trở đi. Ông biết. Nếu Đức Thánh Linh nói cho ông điều gì ông đã làm trong cuộc đời mình, chắc chắn, nếu điều đó là thật, ông có thể tin điều gì sẽ xảy đến cho cuộc đời ông. Đúng thế không? Nếu Ngài có thể nói điều gì đã xảy ra, điều sẽ xảy ra thì thế nào? Vậy thì, ông sẽ biết điều đó có đúng hay không, nó đã xảy ra không.

²⁵³ Tiến sĩ, ông tin vào điều này. Ông và mẹ, cả hai, tin điều đó. Và tiến sĩ khác, cũng đang ngồi ở phía sau đó, đến từ Springfield, Missouri. Thấy không? Đức Thánh Linh đang ở đây trong giờ này.

²⁵⁴ Người có tóc hoa râm ở đó, ở lại tại Nhà nghỉ Alben ngoài đây. Anh đang bị đau đớn vì bệnh nào đó trong sườn của anh. [Người anh đó nói, “Đúng thế.”—Bt.] Anh không phải người gốc ở đây, lúc ban đầu. Anh đến từ Canada. [“Vâng. Đúng thế.”] British

Colombia. [“Đúng thế.”] Vancouver. [“Đúng thế.”] Anh đến từ Phần Lan. [“Vâng.”] Kiitos.

[Trong tiếng Phần Lan, *kiitos* có nghĩa là, “Cảm ơn anh.”—Bt.]

255 [Người anh đó nói, “Kiitos, và xin Chúa ban phước cho anh.”—Bt.] Chúa ban phước cho anh. Hãy đi về nhà; anh được khỏe mạnh. Chúa Jêsus Christ cho anh được khỏe mạnh. [“A-men.”]

256 Anh em tin không? Tôi không biết người đó. Tôi không biết bây giờ tôi đã nói gì với ông ấy. Đó là Đức Thánh Linh đã nói.

257 Một người lạ khác. Tôi không biết ông ta, chưa bao giờ gặp ông trong đời. Tôi cho là chúng ta là những người xa lạ. Đúng vậy không, thưa ông? [Người anh đó nói, “Đúng. Đúng thế.”—Bt.]

258 Tôi chưa bao giờ gặp người đàn ông này, không hề biết gì về ông. Bây giờ hãy thật cung kính. Và nếu tôi không biết gì về người này, và Chúa sẽ nói với tôi điều gì đó về ông ta, thì chắc chắn rằng điều đó sẽ được khẳng định rằng điều đó có hiệu lực hơn con người làm thế. Đúng thế không? Vậy nếu ông thật sự thành kính và hãy xem, và cẩn thận. Và khi Đức Thánh Linh hà hơi trên ông như vậy, hãy tiếp nhận Điều đó. Hãy tin Điều đó, với cả tấm lòng.

259 Một người lạ. [Người anh đó nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Điều trước hết, anh đang tìm kiếm sự cứu rỗi. Anh là một người nghiện rượu. [“Đúng thế.”] Điều đó hoàn toàn chính xác. [“Đúng vậy.”] Anh không phải là người của thành phố này. Anh đến từ một thành phố khác, một thành phố Indiana. Vâng. Tôi tin đó là New Castle, điều gì đó như thế. [“New Castle. Đúng vậy. Vâng, thưa ông.”] Chính xác. Ủ-m.

260 Anh cùng với, *người nào đó khác*, tôi thấy có người nào đó... anh cùng với một người phụ nữ, được kết nối...Lyle Woods đang ở đâu? Đó là vợ của anh ấy. [Người anh đó nói, “Đúng thế.”—Bt.] Cô ấy đang ở đây giờ này. [“Đúng thế.”] Cô ấy cũng, muốn được cầu nguyện cho. Vâng, thưa anh. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết bệnh của chị không? [“Vâng, thưa anh.”] Bệnh tim. Chị sẽ tin với cả tấm lòng, thì chị có thể được lành.

261 Tôi lên án ma quỷ mà đang ở trong anh, kẻ khiến cho anh uống rượu. Hãy về nhà như Danh Chúa Jêsus Christ, và đừng bao giờ uống rượu nữa. Chịu báp-têm trong Danh yêu quý của Ngài, hãy trút bỏ tội lỗi. Và tôi lên án ma quỷ. Xin cho nó phải ra khỏi anh. A-men.

262 [Người anh đó nói, “Cảm ơn, anh.”—Bt.] Hãy tiếp tục. Đức Chúa Trời ban phước cho, thưa anh. Tội lỗi của anh giờ này được tha. Hãy đi, và đừng phạm tội nữa.

263 Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ. Hãy tin điều đó hết lòng.

264 Chúng ta là những người lạ với nhau, quý cô. Cô có tin Đấng Christ biết cả hai chúng ta không? Ở đây giống như người đàn bà bên giếng, và Chúa Cứu Thế của chúng ta. Cô không phải là bà đó, và tôi cũng không phải là Ngài. Nhưng Thánh Linh của Ngài sống mãi mãi. Người đàn bà, người phụ nữ trẻ này đang đứng đây, có...Giá như anh chị em thấy được Nó, ở giữa cô ấy và tôi là Ánh sáng này của Thiên sứ đang đứng đây. Nhưng thật sự đằng xa kia là một bóng tối, và bóng tối đó là sự chết, sự tối tăm. Nó là một bệnh ung thư. Ung thư ở trong, trực tràng. [Chị ấy nói, “Đúng thế.”—Bt.] Chị cũng, không phải là người vùng này. Chị là người Kentucky. [“Đúng thế.”] Từ LaGrange, Kentucky. [“Đúng thế.”] Đúng thế. Cô Johnson, nói cho cô biết điều gì xảy ra. Nếu cô tin, với cả tấm lòng, hãy về nhà, và Chúa Jêsus Christ khiến cho cô được khỏe mạnh. Cô có tin điều đó không? [“Tôi tin.”]

265 Tôi lên án ma quỷ đang lấy đi sự sống của người nữ này. Căn cứ vào sự phục sinh của Chúa Jêsus Christ, tôi thách thức Sa-tan giờ này, và nói với hắn rằng hắn là kẻ bị đánh bại, rằng Chúa Jêsus Christ đã đánh bại hắn tại Đồi Sọ. Với tư cách là tôi tớ của Đức Chúa Trời, dưới sự xúc dầu của Đức Thánh Linh, mà, sứ mạng được giao cho tôi bởi Thiên sứ, tôi lên án ma quỷ này, vì sự sống của người phụ nữ này. Hãy để cho cô ấy sống, Ôi Chúa. A-men.

266 Hãy trở về nhà, vui mừng và sung sướng, cảm ơn Chúa. Đừng nghi ngờ bây giờ. Đừng có sự nghi ngờ trong tâm trí bạn.

267 Cô trông rất thành thật và ngây thơ về điều đó, thưa quý cô. Nếu cô tin, căn bệnh trong tuyến kia cô đang chịu, bệnh viêm khớp, hãy tin hết lòng, nó sẽ lìa khỏi cô.

268 Bây giờ, quý cô này đã cảm thấy Điều gì đó ngay tại đây, bởi vì có một linh ở giữa hai người họ, anh chị em thấy đó. Cô, bệnh của cô, cũng được lành. Chỉ tin, với cả tấm lòng.

269 Và nhân đây, người phụ nữ trẻ kế bên cô ấy ở đó. Vâng, đó là cô đang ngồi ở đó, đang ngược lên, cầu nguyện. Ủm-m. Bệnh đau lưng đó, hãy tin hết lòng. Và cô, cũng vậy, cô cũng, bị đau lưng. Vậy chỉ đứng lên và đi về nhà bây giờ, được lành.

270 Chị có tin, với cả tấm lòng không? Chị đến đây vì đưa con gái của chị. [Người chị đó nói, “Đúng thế.”—Bt.] Con gái chị đang ở dưới bóng của sự chết. [“Đúng thế.”] Đó là bệnh ung thư. [“Vâng.”] Và tình trạng thuộc linh của nó không được tốt lắm. [“Đúng thế.”] Vâng, thưa quý vị. Nó cứ khi trời khi sục, lúc lên lúc xuống, và rửa sạch chung quanh. [“Đúng thế.”] Chị có thấy chiếc khăn mà chị đang cầm trong tay đó không? [“Có, thưa ông.”] Chị có tin rằng Đức Thánh Linh đang phán ra ở đây không? [“Tôi tin.”] Hãy đưa cho tôi chiếc khăn tay đó.

271 Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, con lên án tình trạng của con gái của chị ấy. Dựa trên lời của mẹ cháu, nguyện xin nó có hiệu lực trên cô bé, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

272 Hãy đi; đừng nghi ngờ. Hãy có đức tin. Chị có thể trở về nhà bây giờ. Hãy đặt chiếc khăn tay lên cháu. Hãy tin. [Người chị đó nói, “Ngợi khen Chúa.”—Bt.] Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

[Anh Branham ngừng lại trong mười lăm giây—Bt.]

273 Có một người phụ nữ, nếu anh chị em có thể thấy được chị ấy. Chị đã nhắm mắt lại. Chị đưa chiếc khăn mình lên, cầu nguyện, lau nước mắt. Chị đang đụng đến Điều gì đó, chị ơi. Chị không đụng vào tôi, nhưng chị đã đụng vào Ngài. Này, chị bị giãn mạch, bệnh phụ khoa, bị biến chứng đủ thứ. Đúng vậy, phải không? Hãy đưa tay lên nếu điều đó đúng. Được rồi. Bây giờ đi về nhà, đã được lành.

274 Chị ấy đã đụng vào cái gì? Tôi muốn hỏi anh chị em. Ai, người phụ nữ kia đã đụng chạm điều gì? Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Anh

chị em có nhận ra không? Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, hiện diện. “Nếu các người có thể tin!”

²⁷⁵ Thánh Linh hiện ở trong khán thánh giá. Hãy tin. Trụ Lửa đó mà ở trong bức hình này ở đây, đang vận hành giữa vòng cử tọa. Đó là một người phụ nữ đang nhìn tôi. Nó đang đứng trên chị ấy. Bàn tay giơ lên như thế này, với chiếc khăn tay trong miệng chị. Bị bệnh đau đầu, một dạng căng thẳng đầu óc. Đúng vậy. Chị có tin tôi là một tiên tri của Ngài không? Chị tin đó là Đấng Christ đang nói chuyện với chị không? Hãy về nhà, chị sẽ được lành bệnh. Hãy tin hết lòng.

²⁷⁶ Người đàn ông đang ngồi ngay phía sau cô ấy ở đó, điều gì đó nữa có mối liên hệ với anh ấy về Campbellsville, Kentucky. Ừ-m. Anh cũng, bị bệnh thần kinh; tuyến tiền liệt; huyết áp cao. Anh tin hết lòng không, thưa anh? Nếu anh tin, hãy đưa tay lên nếu những điều đó là đúng. Anh đã đụng chạm vào điều gì? Anh đã đụng chạm vào Người Nào Đó, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Hãy đi, tin, và được khỏe mạnh.

²⁷⁷ Đây là một người nữ, loại người chắc nịch, đang ngồi khoanh tay ở đây. Tôi nghĩ tôi biết người phụ nữ đó. Tôi đã gặp cô ta ở đâu đó. Cô đang cầu nguyện. Cô có bệnh với cái đầu của mình. Và lập tức khi tôi nói “cái đầu,” với phụ nữ kia, cách đây vài phút, thì nó đã ảnh hưởng đến cô. Cô, cũng bị bệnh đau đầu nữa. Tôi đã gặp người phụ nữ này ở đâu đó. Tôi không thể nào nhớ ra, nhưng tôi đã gặp cô. Ô, đúng, tôi đã gặp. Tôi biết bây giờ, ngay cả một cách thuộc linh. Cô ấy là Rose Austin, đến từ Louisville, Kentucky. Bây giờ hãy tin. Hãy về nhà, được lành.

²⁷⁸ Tôi biết anh. Tôi biết anh...Tôi biết mặt anh. Tôi đã cùng với anh, trong một—một lần nói chuyện ngắn, trong một toa xe, nơi mà anh đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đúng vậy. Đã đặt tay trên anh, và đã nhận lãnh. Tôi không biết tên anh là gì ngay bây giờ, nhưng tôi biết anh. Anh có việc buôn bán xe hơi. Đó là tất cả những gì tôi biết. Tôi không biết có vấn đề gì với anh. Anh, anh đã ý thức về điều đó. Đúng vậy. Không ý kiến. [Người anh em nói, “Không.”—Ed.] Nếu Đức Chúa Trời bày tỏ nan đề của anh là gì, thì cũng Đấng mà ban cho anh Đức Thánh Linh đó, có thể chữa lành anh, ban cho anh điều lòng anh ao ước. Tin điều đó không?

["Tin, thưa anh."] Anh không đến đây vì chính mình. ["Không, thưa anh."] Đó không phải là tình trạng của anh. Đó là vì một người thân yêu. Đó là một chị em ở tại Virginia. Bị bệnh nào đó, giống như ở lưng.

²⁷⁹ Vợ của anh đang ngồi đằng kia. Chị ấy cũng có nhu cầu. Chị có thể tin, thì bệnh đau tim cũ và những bệnh khác sẽ lìa khỏi chị. Chị sẽ...

²⁸⁰ Người phụ nữ này đang ở ngay đây có liên hệ với anh. [Người anh đó nói, "Vâng."—Bt.] Đó là mẹ của anh. ["Đúng."] Bà ấy bối rối về không biết mình đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, hay chưa. ["Đúng."] Bà cũng, bị đau bàng quang mà đang làm bà khó chịu, và điều gì khác. Bác sĩ ở đó, thuộc loại người mạnh mẽ, đã nói, "Đó là bệnh sa tử cung." Bà được cho là phải mổ, cách đây đã lâu. Ông là người cản ngăn bà không được mổ. [Người mẹ nói, "Đúng."] Ông ấy muốn bà đến đây để được cầu nguyện. ["Vâng. Đúng thế."]

²⁸¹ Một người đang đứng đằng sau bà là người bà con nào đó. Người nữ trẻ đó là người bà con, cách nào đó, nhưng chỉ bởi hôn nhân. [Người anh đó nói, "Ừ-m."—Bt.] Một đứa cháu, cháu dâu. Cô ấy, cũng đang bối rối về sự cứu rỗi của mình. Đúng vậy. Và cô bị bệnh tiểu đường, một phụ nữ trẻ. ["Vâng."] Hoàn toàn đúng. Cô tin không? [Chị đó nói, "Ồ, vâng, thưa ông."—Bt.]

²⁸² Chúng ta hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời.

²⁸³ Hỡi Chúa, Đấng Sáng Tạo trời và đất, Tác Giả của Sự Sống, Đấng Ban những ân tứ tốt lành, xin ban sự Hiện diện của Ngài đến cùng dân sự giờ này. Ban cho họ những điều mà lòng họ khát khao, Chúa ơi. Chúng con cảm ơn Ngài vì điều này. Cầu xin Ngài sẽ ban phước trên họ và ban cho những người này những điều mà họ cần, qua Chúa Jêsus Christ Chúa chúng con. A-men.

Bao nhiêu người tin?

²⁸⁴ Tôi không nhớ. Nhưng, cách này hay cách khác, Nó đã xuống hàng này, trên một người nào đó. Tất cả đúng không? Hãy giơ tay lên. Những người mà Nó đã nói đến, Nó đúng không? [Những cá nhân nói, "A-men! Mọi lời của của nó! Tất cả về nó đều đúng!"]—Bt.] Tất cả đều đúng. Thế thì, đúng là Đức Thánh Linh

hiện có ở đây. Đúng không? [“A- men.”] Bây giờ hãy tin tôi, như là tôi tớ của Ngài. Tôi biết...Anh không có chút yên nghỉ nào. Anh mệt mỏi. Hiểu không? Đừng nghi ngờ. Hãy tin bây giờ rằng đây chính là Ngài. Cơn Gió thổi ào ào vào Ngày lễ Ngũ tuần, trong phòng cao, chính cơn gió đó đã ảnh hưởng đến những người này lúc điều đó xảy ra, bởi vì đó cũng là Đức Thánh Linh ấy. Ngài đang hành động chung quanh, trên anh chị em, ngay giờ này. Ngoài, trong giữa đám đông, là Đức Thánh Linh đang vận hành giữa anh chị em. Bao nhiêu...

²⁸⁵ Tôi muốn anh chị em hãy thành thật với tôi, như điều sẽ có với Kinh Thánh này trước mặt tôi. Bao nhiêu người thấy có cảm giác thật lạ, như có Điều gì đó đến gần đầu đây? Đó là Đức Thánh Linh. Đó chính là Ngài. Bây giờ hãy tin tôi. Những Lời tôi là đúng. Bởi vì, Đức Chúa Trời đã xác chứng Lễ thật của Ngài bởi Kinh Thánh, xác chứng Nó bởi Quyền năng sống lại của Ngài, xác chứng Nó bởi sự nghiên cứu khoa học, thế thì không có bởi điều gì khác chứng minh. Ngài là Đức Chúa Trời. Nó đang ở đây. Thế thì, hãy nghe tôi. Tôi nói với anh chị em Lễ thật. Mỗi một người trong anh chị em ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ngay bây giờ, để được chữa lành, cả nhóm anh chị em. Anh chị em tin điều đó không?

²⁸⁶ Bây giờ tôi nói cho các bạn biết điều tôi muốn các bạn làm. Tôi muốn các bạn chỉ, cho dù các bạn ở đâu, mỗi một người trong các bạn hãy đặt tay lên nhau, để các bạn sẽ thấy đó không phải là tôi. Các bạn—các bạn đúng là có hiệu nghiệm. Bạn là một tín hữu. Nếu bạn cảm thấy Đức Thánh Linh đó...Điều đó đang ở trên bạn, có lẽ không phải trong một ân tứ như thế này, nhưng Đức Thánh Linh đó đang ở trên anh chị em. Người nào đó, cho dù là ai đi nữa, hãy đặt tay lên người khác, và rồi cúi đầu. Hãy đặt tay lên người nào đó, và cúi đầu. Tôi cảm thấy được dẫn dắt để làm điều này. Tôi cảm thấy đây là lúc dành cho sự chữa lành anh chị em. “Nếu các người có thể tin!”

²⁸⁷ Ồ, Đức Thánh Linh đang vận hành trên cử tọa này! Anh chàng trẻ tuổi đó ở đằng kia, đến từ Georgia, đang cầu nguyện cho anh mình đang ngồi đằng sau kia; hãy có đức tin, hãy tin. Ồ, Nó thật sự ở khắp mọi nơi, thật sự ở mọi nơi.

288 Bây giờ, đừng cầu nguyện cho chính mình. Anh chị em hãy cầu nguyện cho người mà anh chị em đã đặt tay trên. Điều đó khiến cho mỗi người trong anh chị em đều cầu nguyện cho nhau.

289 Bây giờ, lạy Chúa Jê-sus, Con của Đức Chúa Trời, Đấng đã sống lại từ kẻ chết, ngay cả sự đe dọa của Bôn-xơ Phi-lát và chiếc ấn chính quyền La-mã không thể nào cầm giữ Ngài trong mồ mả. Đức Chúa Trời Đấng Toàn Năng đã giáng xuống vào ngày Phục sinh, và lăn hòn đá đi, phá vỡ ấn niêm phong. Và Ngài đã sống lại và đã ở với các môn đồ của Ngài, bốn mươi ngày, giao cho họ mạng lệnh hãy đi khắp thế gian và làm những điều này mà đang được làm bây giờ. Điều đó đã xảy ra cách đây hai ngàn năm.

290 Lạy Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài không thể sai. Ngài hiện có ở đây. Hội nghị này, sáng hôm nay, mà chúng con đã tổ chức, chúng con đã biện luận với nhau về những điều này. Chúng con đã biện luận rằng Ngài là Đức Chúa Trời; đã biện luận, lý do Ngài là Đức Chúa Trời, và lý do mà Ngài hiện có ở đây.

291 Và bây giờ chúng con có một sứ mạng từ Ngài, để đặt tay lên nhau. Đó là điều Ngài đã giao phó cho chúng con làm. Ngài đã phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ được bình phục.” Đó là sứ mạng mà chúng con từ hội nghị. Bây giờ, lạy Chúa, “Sự vâng lời tốt hơn của tế lễ; sự nghe theo, tốt hơn mỡ chiên đực.”

292 Bây giờ, lạy Chúa, với tư cách là tôi tớ Ngài, con ủy thác, và ra lệnh cho mọi ma quỷ, mọi tà linh, mọi bệnh tật, mọi yếu đuối, mọi điều mâu thuẫn đang làm phiền những người này. Trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi sự làm chứng của Đức Thánh Linh, bởi sứ mạng của Thiên sứ gửi đến cho con, ta thách thức tà linh này, bởi Lời của Đức Chúa Trời.

293 Linh của sự đau ốm và bệnh tật này, hãy ra khỏi những người này trong Danh Chúa Jê-sus Christ, và để cho họ được khỏe mạnh. Hãy để họ đi. Hỡi Sa-tan, ngươi là một kẻ lừa phỉnh. Chúng ta đã đòi ngươi. Đã đến lúc, khi Chúa Jê-sus Christ bày tỏ chính Ngài hiện ra cho các dân Ngoại. Bây giờ, hỡi Sa-tan, ngươi bị đánh bại. Một lần, ngươi đã cầm giữ dân sự. Bây giờ ngươi không có các quyền hợp pháp. Chúa Jê-sus Christ đã chà nát mọi quyền hạn

mà người có, tại Đồi Sọ. Ngài đã trả một giá trọn vẹn, và phán rằng, “Mọi sự đã được trọn.” Mọi, kế hoạch cứu rỗi đã hoàn tất, mọi sự chữa lành, tất cả đều đã hoàn tất tại Đồi Sọ. Và người, đã bị tước mất, mọi điều mà người đã một lần sở hữu, qua tội lỗi và qua sự sa ngã. Bây giờ chúng ta được cứu chuộc bởi Huyết của Chúa Jêsus. Và người không thể cầm giữ được chúng ta lâu hơn nữa. Chúng ta nói, “Hãy lìa khỏi chúng ta, trong Danh Chúa Jêsus Christ.”

²⁹⁴ Bây giờ, cứ đặt tay lên nhau. Cứ cầu nguyện. Cứ để tay các bạn... Cứ cầu nguyện. Mỗi người trong anh chị em chỉ nghĩ rằng, “Đức Chúa Trời đang ở gần. Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang hiện diện tại nơi đây. Đức Chúa Trời đang chữa lành tôi. Sự nhân từ của Ngài, sự thương xót của Ngài, sự nhân từ của Ngài, lời hứa của Ngài đang được làm thành trong tôi.”

Chúng ta có thể giáng hết tuần này sang tuần khác. Điều đó chẳng làm nên điều gì khác biệt; Đức Thánh Linh hiện diện tại đây. Đó là tất cả những gì Điều đó có thể làm bất cứ lúc nào, ngay tại đây giờ này.

“Ngay bây giờ tôi tin rằng Đức Thánh Linh tỏ ra cho tôi, đang chứng minh với tôi rằng Đức Chúa Trời đang hiện diện tại đây. Tôi tin Ngài. Đó là công việc đã được hoàn tất. Tôi có được Điều đó. Đó là sự sở hữu của tôi. Tôi bây giờ đang được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Bệnh tật của tôi, sự đau nhức và đau đớn của tôi đang lìa khỏi. Tất cả bệnh tật của tôi đang lìa khỏi tôi.” Đó là cách để cầu nguyện, với anh chị em cúi đầu, nhắm mắt. (*Chỉ Tin Mà Thôi*, nào.)

²⁹⁵ Anh chị em cứ cúi đầu giờ này. Chúng ta sẽ hát bây giờ, thật êm dịu.

Chỉ tin mà thôi...

²⁹⁶ Đi xuống từ trên núi... Một đứa trẻ bị bệnh động kinh... Các môn đồ đã ở đó, hỏi ý kiến với người cha. Người cha chạy đến với Chúa Jêsus, và thưa rằng, “Lạy Chúa, xin giúp con tôi.” Ngài phán, “Ta có thể, nếu người tin.” “Ta có thể, nếu người tin.” Đó là điều Ngài đang phán bây giờ: “Ta ở đây. Ta vừa giáng xuống từ nơi Vinh hiển. Ta ở đây, Ta ở giữa các người. Ta đang tổ chức

hội nghị này với các người. Ta đã xúc dầu cho mục sư. Ta ở đây. Ta có thể, nếu các người tin.”

Vì mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi, chỉ...

HỘI NGHỊ VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI VIE59-1220M

(Conference With God)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 20 tháng Mười hai, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org